

Jurnalul Oficial

al Uniunii Europene

C 367

Ediția în limba română

Comunicări și informări

Anul 56

14 decembrie 2013

Număr de referință	Cuprins	Pagina
--------------------	---------	--------

IV Informări

INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE UNIUNII EUROPENE

Curtea de Justiție a Uniunii Europene

2013/C 367/01	Ultima publicație a Curții de Justiție a Uniunii Europene în <i>Jurnalul Oficial al Uniunii Europene</i> JO C 359, 7.12.2013	1
---------------	--	---

V Anunțuri

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

Curtea de Justiție

2013/C 367/02	Cauza C-280/11 P: Hotărârea Curții (Camera întâi) din 17 octombrie 2013 — Consiliul Uniunii Europene/Access Info Europe, Republica Elenă, Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord [Recurs — Dreptul de acces la documentele instituțiilor — Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 — Articolul 4 alineatul (3) primul paragraf — Protecția procesului decizional al instituțiilor — Notă a Secretariatului General al Consiliului cu privire la propunerile prezentate în cadrul procedurii legislative de revizuire a Regulamentului nr. 1049/2001 — Acces parțial — Refuzul acordării accesului la datele referitoare la identitatea statelor membre autoare ale propunerilor]	2
2013/C 367/03	Cauza C-510/11 P: Hotărârea Curții (Camera a zecea) din 24 octombrie 2013 — Kone Oyj, Kone GmbH, Kone BV/Comisia Europeană (Recurs — Concurență — Înțelegeri — Piața instalării și a întreținerii ascensoarelor și a scârilor rulante — Amenzi — Comunicarea privind imunitatea la amenzi și reducerea cuantumului amenzilor în cauzele referitoare la înțelegeri — Cale de atac jurisdicțională efectivă)	2

RO

Preț:
3 EUR

(continuare în pagina următoare)

2013/C 367/04	Cauza C-533/11: Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 17 octombrie 2013 — Comisia Europeană/Regatul Belgiei (Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Directiva 91/271/CEE — Tratarea apelor urbane reziduale — Hotărâre a Curții prin care se constată o neîndeplinire a obligațiilor — Neexecutare — Articolul 260 TFUE — Sancțiuni pecuniare — Impunere a unei sume forfetare și a unei penalități cu titlu cominatoriu)	3
2013/C 367/05	Cauza C-555/11: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 17 octombrie 2013 (cerere de decizie preliminară formulată de Symboulio tis Epikrateias — Grecia) — Enosi Epangelmaton Asfaliston Ellados (EEAE), Syllogos Asfalistikon Praktoron N. Attikis „SPATE”, Panellinos Syllogos Asfalistikon Symboulon (PSAS), Syndesmos Ellinon Mesiton Asfaliseon (SEMA), Panellinos Syndesmos Syntoniston Asfalistikon Symboulon (PSSAS)/Ypourgos Anaptyxis, Antagonistikotitas kai Naftilias, Omospondia Asfalistikon Syllogou Ellados (Directiva 2002/92/CE — Intermediere de asigurări — Excluderea activităților realizate de o întreprindere de asigurare sau de un angajat care acționează sub răspunderea acesteia — Posibilitatea angajatului respectiv de a realiza ocazional activități de intermediere de asigurări — Cerințe profesionale)	4
2013/C 367/06	Cauze conexe C-566/11, C-567/11, C-580/11, C-591/11, C-620/11 și C-640/11: Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 17 octombrie 2013 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunal Supremo — Spania) — Iberdrola, SA, Gas Natural SDG SA (C-566/11), Gas Natural SDG SA (C-567/11), Tarragona Power SL (C-580/11), Gas Natural SDG SA, Bizcaia Energía SL (C-591/11), Bahía de Bizcaia Electricidad SL (C-620/11), E.ON Generación SL și alții (C-640/11) (Trimitere preliminară — Protecția stratului de ozon — Sistem de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră în Comunitate — Metodă de alocare a cotelor — Alocare a cotelor cu titlu gratuit)	4
2013/C 367/07	Cauza C-22/12: Hotărârea Curții (Camera a doua) din 24 octombrie 2013 (cerere de decizie preliminară formulată de Krajský súd v Prešove — Slovacia) — Katarína Haasová/Rastislav Petrík, Blanka Holingová [Asigurare obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicul — Directiva 72/166/CEE — Articolul 3 alineatul (1) — Directiva 90/232/CEE — Articolul 1 — Accident rutier — Decesul unui pasager — Drept la despăgubire al soțului și al copilului minor — Prejudiciu moral — Despăgubire — Acoperire de asigurarea obligatorie]	5
2013/C 367/08	Cauza C-77/12: Hotărârea Curții (Camera a doua) din 24 octombrie 2013 — Deutsche Post AG/Comisia Europeană, UPS Europe NV/SA, UPS Deutschland Inc. & Co. OHG [Recurs — Ajutoare de stat — Decizie a Comisiei de deschidere a procedurii prevăzute la articolul 88 alineatul (2) CE — Acțiune în anulare — Acte susceptibile să fie atacate cu acțiune în anulare — Acte care vizează producerea unor efecte juridice obligatorii — Decizie de deschidere anterioară care privește aceleași măsuri]	6
2013/C 367/09	Cauza C-85/12: Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 24 octombrie 2013 (cerere de decizie preliminară formulată de Cour de cassation — Franța) — LBI hf, fostă Landsbanki Islands hf/Kepler Capital Markets SA, Frédéric Giroux (Trimitere preliminară — Reorganizarea și lichidarea instituțiilor de credit — Directiva 2001/24/CE — Articolele 3, 9 și 32 — Act al legiuitorului național prin care unele măsuri de reorganizare produc efectele unei proceduri de lichidare — Prevedere legislativă prin care se interzice sau se suspendă orice acțiune în justiție împotriva unei instituții de credit ulterior intrării în vigoare a unui moratoriu)	6
2013/C 367/10	Cauza C-95/12: Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 22 octombrie 2013 — Comisia Europeană/Republica Federală Germania (Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Hotărâre a Curții de constatare a neîndeplinirii obligațiilor — Reglementare națională care prevede o minoritate de blocaj de 20 % pentru adoptarea anumitor decizii de către acționarii Volkswagen AG)	7

2013/C 367/11	Cauza C-101/12: Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 17 octombrie 2013 (cerere de decizie preliminară formulată de Verwaltungsgericht Stuttgart — Germania) — Herbert Schaible/Land Baden-Württemberg [Trimitere preliminară — Agricultură — Regulamentul (CE) nr. 21/2004 — Sistem de identificare și de înregistrare a animalelor din speciile ovină și caprină — Obligația de identificare individuală electronică — Obligația de ținere a unui registru al exploatației — Validitate — Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene — Libertatea de a desfășura o activitate comercială — Proportionalitate — Egalitate de tratament]	7
2013/C 367/12	Cauzele conexe C-105/12-C-107/12: Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 22 octombrie 2013 (cereri de decizie preliminară formulate de Hoge Raad der Nederlanden — Țările de Jos) — Staat der Nederlanden/Essent NV și alții (Trimitere preliminară — Libera circulație a capitalurilor — Articolul 63 TFUE — Regimuri de proprietate — Articolul 345 TFUE — Gestionarea rețelelor de distribuție de energie electrică sau de gaz — Interdicție de privatizare — Interdicție privind legăturile cu întreprinderi care produc, furnizează sau comercializează energie electrică sau gaz — Interdicție privind activitățile care pot deservi gestionarea rețelei)	8
2013/C 367/13	Cauza C-137/12: Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 22 octombrie 2013 — Comisia Europeană/Consiliul Uniunii Europene (Acțiune în anulare — Decizia 2011/853/UE a Consiliului — Convenția europeană pentru protecția juridică a serviciilor bazate pe acces condiționat și a serviciilor de acces condiționat — Directiva 98/84/CE — Temei juridic — Articolul 207 TFUE — Politica comercială comună — Articolul 114 TFUE — Piața internă)	8
2013/C 367/14	Cauza C-151/12: Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 24 octombrie 2013 — Comisia Europeană/Regatul Spaniei [Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Mediu — Directiva 2000/60/CE — Cadrul comunitar pentru o politică comunitară în domeniul apei — Transpunerea articolului 4 alineatul (8), a articolului 7 alineatul (2), a articolului 10 alineatele (1) și (2), precum și a punctelor 1.3 și 1.4 din anexa V la Directiva 2000/60 — Bazine hidrografice intracomunitare și intercomunitare — Articolul 149 alineatul 3 in fine din Constituția spaniolă — Normă supletivă]	9
2013/C 367/15	Cauza C-175/12: Hotărârea Curții (Camera a doua) din 24 octombrie 2013 (cerere de decizie preliminară formulată de Finanzgericht München — Germania) — Sandler AG/Hauptzollamt Regensburg [Uniunea vamală și tariful vamal comun — Regim preferențial pentru importul de produse originare din statele din Africa, din Caraibe și din Pacific (ACP) — Articolele 16 și 32 din Protocolul nr. 1 din anexa V la Acordul de la Cotonou — Importul de fibre sintetice din Nigeria în Uniunea Europeană — Neregularități în certificatul de circulație a mărfurilor EUR.1 întocmit de autoritățile competente din statul de export — Ștampilă neconformă cu specimenul comunicat Comisiei — Certificate a posteriori și certificate înlocuitoare — Codul vamal comunitar — Articolele 220 și 236 — Posibilitatea aplicării a posteriori a unui tarif vamal preferențial care nu mai este în vigoare la data cererii de rambursare — Condiții]	9
2013/C 367/16	Cauza C-177/12: Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 24 octombrie 2013 (cerere de decizie preliminară formulată de Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg — Luxemburg) — Caisse nationale des prestations familiales/Salim Lachheb, Nadia Lachheb [Trimitere preliminară — Securitate socială — Regulamentul (CEE) nr. 1408/71 — Prestație familială — Bonificație pentru copil — Reglementare națională care prevede acordarea unei prestații drept bonificație din oficiu pentru copil — Interdicția cumulării prestațiilor familiale]	10
2013/C 367/17	Cauza C-180/12: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 24 octombrie 2013 (cerere de decizie preliminară formulată de Administrativen sad Sofia-grad — Bulgaria) — Stoilov i Ko EOOD/Nachalnik na Mitnitsa Stolichna (Trimitere preliminară — Dispariția unui temei juridic al deciziei în discuție în litigiul principal — Lipsa de pertinență a întrebărilor adresate — Nepronunțare asupra fondului)	11

2013/C 367/18	Cauza C-181/12: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 17 octombrie 2013 (cerere de decizie preliminară formulată de Finanzgericht Düsseldorf — Germania) — Yvon Welte/Finanzamt Velbert (Libera circulație a capitalurilor — Articolele 56 CE-58 CE — Impozite pe succesiuni — De cuius și moștenitor rezidenți într-o țară terță — Masă succesorală — Bun imobiliar situat într-un stat membru — Drept la reducerea bazei de impozitare — Tratament diferit al rezidenților și al nerezidenților)	11
2013/C 367/19	Cauza C-184/12: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 17 octombrie 2013 (cerere de decizie preliminară formulată de Hof van Cassatie van België — Belgia) — United Antwerp Maritime Agencies (UNAMAR) NV/Navigation Maritime Bulgare [Convenția de la Roma privind legea aplicabilă obligațiilor contractuale — Articolul 3 și articolul 7 alineatul (2) — Libertate de alegere a părților — Limite — Norme de aplicare imediată — Directiva 86/653/CEE — Agenți comerciali independenți — Contracte de vânzare sau de cumpărare de produse — Rezilierea contractului de agenție de către comitent — Reglementare națională de transpunere care prevede o protecție mai extinsă decât cerințele minime ale directivei și care prevede de asemenea protecția agenților comerciali în cadrul contractelor de furnizare de servicii]	12
2013/C 367/20	Cauza C-203/12: Hotărârea Curții (Camera a doua) din 17 octombrie 2013 (cerere de decizie preliminară formulată de Högsta domstolen — Suedia) — Billerud Karlsborg AB, Billerud Skärblacka AB/Naturvårdsverket (Directiva 2003/87/CE — Sistem de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră — Amendă pentru depășirea emisiilor — Noțiunea de depășire a emisiilor — Asimilare cu o neîndeplinire a obligațiilor a obligației de a restitui, în termenele prevăzute de directivă, cote suficiente pentru acoperirea emisiilor din anul precedent — Inexistența cauzei exoneratorii în cazul deținerii efective a cotelor nerestituite, cu excepția forței majore — Imposibilitatea adaptării amenzii — Proportionalitate)	12
2013/C 367/21	Cauza C-210/12: Hotărârea Curții (Camera a opta) din 17 octombrie 2013 (cerere de decizie preliminară formulată de Bundespatentgericht — Germania) — Sumitomo Chemical Co. Ltd/Deutsches Patent- und Markenamt [Dreptul brevetelor — Produse fitosanitare — Certificat suplimentar de protecție — Regulamentul (CE) nr. 1610/96 — Directiva 91/414/CEE — Autorizație de introducere pe piață de urgență în temeiul articolului 8 alineatul (4) din această directivă]	13
2013/C 367/22	Cauzele conexe C-214/12 P, C-215/12 P și C-223/12 P: Hotărârea Curții (Camera a doua) din 24 octombrie 2013 — Land Burgenland, Grazer Wechelseitige Versicherung AG, Republica Austria/Comisia Europeană, Republica Austria [Recurs — Concurență — Ajutoare de stat — Ajutor declarat ilegal și incompatibil cu piața comună — Ajutor acordat grupului Grazer Wechelseitige (GRAWE) cu ocazia privatizării Bank Burgenland AG — Stabilirea prețului de piață — Procedură de cerere de ofertă — Condiții nelegale care nu au incidență asupra ofertei celei mai ridicate — Criteriul denumit al „vanzătorului privat” — Distincție între obligațiile care incumbă statului atunci când își exercită prerogativele de putere publică și cele care îi incumbă atunci când acționează în calitate de acționar — Denaturarea unor elemente de probă — Obligația de motivare]	14
2013/C 367/23	Cauza C-218/12: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 17 octombrie 2013 (cerere de decizie preliminară formulată de Landgericht Saarbrücken — Germania) — Lokman Emrek/Vlado Sabranovic [Regulamentul (CE) nr. 44/2001 — Articolul 15 alineatul (1) litera (c) — Competență în materia contractelor încheiate de consumatori — Limitare eventuală a acestei competențe la contractele încheiate la distanță — Legătură de cauzalitate între activitatea comercială sau profesională direcționată spre statul membru de domiciliu al consumatorului prin intermediul internetului și încheierea contractului]	14
2013/C 367/24	Cauza C-220/12: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 24 octombrie 2013 (cerere de decizie preliminară formulată de Verwaltungsgericht Hannover — Germania) — Andreas Ingemar Thiele Meneses/Region Hannover (Cetățenia Uniunii — Articolele 20 TFUE și 21 TFUE — Dreptul de liberă circulație și de ședere — Resortisant al unui stat membru — Studii efectuate în alt stat membru — Acordarea unui ajutor pentru formare — Condiția domiciliului permanent — Situația locului de formare în statul de domiciliu al solicitantului sau într-un stat vecin — Excepție limitată — Împrejurări specifice solicitantului)	15

2013/C 367/25	Cauza C-263/12: Hotărârea Curții (Camera a șasea) din 17 octombrie 2013 — Comisia Europeană/Republica Elenă (Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Ajutoare de stat — Deciziei a Comisiei prin care se dispune recuperarea unui ajutor — Neexecutare)	15
2013/C 367/26	Cauza C-275/12: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 24 octombrie 2013 (cerere de decizie preliminară formulată de Verwaltungsgericht Hannover — Germania) — Samantha Elrick/Bezirksregierung Köln (Cetățenia Uniunii — Articolele 20 TFUE și 21 TFUE — Dreptul de liberă circulație și de sedere — Resortisant al unui stat membru — Studii efectuate într-un alt stat membru — Ajutor pentru formare — Condiții — Durată a formării mai mare sau egală cu doi ani — Obținerea unei diplome profesionale)	16
2013/C 367/27	Cauza C-276/12: Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 22 octombrie 2013 (cerere de decizie preliminară formulată de Nejvyšší správní soud — Republica Cehă) — Jiří Sabou/Finanční ředitelství pro hlavní město Prahu (Directiva 77/799/CEE — Asistență reciprocă acordată de autoritățile din statele membre în domeniul impozitării directe — Schimb de informații la cerere — Procedură fiscală — Drepturi fundamentale — Limita întinderii obligațiilor statului membru solicitant și ale statului membru solicitat în raport cu persoana impozabilă — Inexistența obligației de a informa persoana impozabilă cu privire la cererea de asistență — Inexistența obligației de a invita persoana impozabilă să participe la audierea unor martori — Dreptul contribuabilului de a repune în discuție informația trimisă — Conținut minim al informației trimise)	16
2013/C 367/28	Cauza C-277/12: Hotărârea Curții (Camera a doua) din 24 octombrie 2013 (cerere de decizie preliminară formulată de Augstākās tiesas Senāts — Letonia) — Vitālijs Drozdovs/AAS „Baltikums” [Asigurare obligatorie de răspundere civilă pentru pagubele produse de autovehicule — Directiva 72/166/CEE — Articolul 3 alineatul (1) — Directiva 90/232/CEE — Articolul 1 — Accident rutier — Decesul părinților solicitantului minor — Drept la despăgubire al copilului — Prejudiciu moral — Despăgubire — Acoperire prin asigurarea obligatorie]	17
2013/C 367/29	Cauza C-291/12: Hotărârea Curții (Camera a patra) din 17 octombrie 2013 (cerere de decizie preliminară formulată de Verwaltungsgericht Gelsenkirchen — Germania) — Michael Schwarz/Stadt Bochum [Trimitere preliminară — Spațiul de libertate, securitate și justiție — Pașaport biometric — Amprente digitale — Regulamentul (CE) nr. 2252/2004 — Articolul 1 alineatul (2) — Validitate — Temei juridic — Procedură de adoptare — Articolele 7 și 8 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene — Dreptul la respectarea vieții private — Dreptul la protecția datelor cu caracter personal — Proporționalitate]	17
2013/C 367/30	Cauza C-344/12: Hotărârea Curții (Camera a opta) din 17 octombrie 2013 — Comisia Europeană/Republica Italiană (Neîndeplinirea obligațiilor unui stat membru — Ajutoare de stat — Ajutor acordat de Republica Italiană în favoarea Alcoa Trasformazioni — Decizia 2010/460/CE a Comisiei prin care se constată incompatibilitatea acestui ajutor și se dispune recuperarea sa — Neexecutare în termenul stabilit)	18
2013/C 367/31	Cauza C-391/12: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 17 octombrie 2013 (cerere de decizie preliminară formulată de Bundesgerichtshof — Germania) — RLvS Verlagsgesellschaft mbH/Stuttgarter Wochenblatt GmbH [Directiva 2005/29/CE — Practici comerciale neloiale — Domeniu de aplicare ratione personae — Omisiuni înșelătoare în reportajele publicitare — Reglementare a unui stat membru care interzice orice material publicat cu titlu oneros fără mențiunea „anunț” („Anzeige”) — Armonizare completă — Măsuri mai stricte — Libertatea presei]	18
2013/C 367/32	Cauza C-431/12: Hotărârea Curții (Camera a zecea) din 24 octombrie 2013 (cerere de decizie preliminară formulată de Înalta Curte de Casație și Justiție — România) — Agenția Națională de Administrare Fiscală/SC Rafinăria Steaua Română SA (Fiscalitate — Taxă pe valoarea adăugată — Rambursarea excedentului de TVA prin compensare — Anularea notelor de compensare — Obligația de a plăti dobânzi de întârziere persoanei impozabile)	19

2013/C 367/33	Cauza C-440/12: Hotărârea Curții (Camera întâi) din 24 octombrie 2013 (cerere de decizie preliminară formulată de Finanzgericht Hamburg — Germania) — Metropol Spielstätten Unternehmergeellschaft (haftungsbeschränkt)/Finanzamt Hamburg-Bergedorf (Fiscalitate — TVA — Jocuri de noroc — Reglementare a unui stat membru care supune exploatarea aparatelor de tip slot machine cu posibilități limitate de câștig în mod cumulativ TVA ului și unei taxe speciale — Admisibilitate — Bază de impozitare — Posibilitatea persoanei impozabile de a recupera TVA-ul) 19	19
2013/C 367/34	Cauza C-519/12: Hotărârea Curții (Camera a șaptea) din 17 octombrie 2013 (cerere de decizie preliminară formulată de Kúria — Ungaria) — OTP Bank Nyilvánosan Működő Részvénytársaság/Hochtief Solution AG [Competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială — Regulamentul (CE) nr. 44/2001 — Competențe speciale — Articolul 5 punctul 1 litera (a) — Noțiunea „materie contractuală”] 20	20
2013/C 367/35	Cauza C-597/12: Hotărârea Curții (Camera a șaptea) din 17 octombrie 2013 — Isdin, SA/Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale), Bial-Portela & Ca SA [Recurs — Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cererea de înregistrare a mărcii comunitare verbale ZEBEXIR — Marca verbală anterioară ZEBINIX — Motive relative de refuz — Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) — Obligația de motivare] 20	20
2013/C 367/36	Cauza C-470/13: Cerere de decizie preliminară introdusă de Fővárosi Közigazgatási és Munkügyi Bíróság (Ungaria) la 2 septembrie 2013 — Generali-Providencia Biztosító Zrt/Közbeszerzési Hatóság Közbeszerzési Döntőbizottság 21	21
2013/C 367/37	Cauza C-497/13: Cerere de decizie preliminară introdusă de Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden (Țările de Jos) la 16 septembrie 2013 — F. Faber/Autobedrijf Hazet Ochten BV 21	21
2013/C 367/38	Cauza C-499/13: Cerere de decizie preliminară introdusă de Naczelny Sąd Administracyjny (Polonia) la 16 septembrie 2013 — Marian Macikowski — Komornik Sądowy Rewiru I przy Sądzie Rejonowym w Chojnicach/Dyrektor Izby Skarbowej w Gdańsku 22	22
2013/C 367/39	Cauza C-500/13: Cerere de decizie preliminară introdusă de Naczelny Sąd Administracyjny (Polonia) la 16 septembrie 2013 — Gmina Międzyzdroje/Ministrowi Finansów 23	23
2013/C 367/40	Cauza C-512/13: Cerere de decizie preliminară introdusă de Hoge Raad der Nederlanden (Țările de Jos) la 25 septembrie 2013 — X, cealaltă parte: Staatssecretaris van Financiën 23	23
2013/C 367/41	Cauza C-514/13: Cerere de decizie preliminară introdusă de Landgerichts München I (Germania) la 26 septembrie 2013 — Ettayebi Bouzalmate/Kreisverwaltung Kleve 23	23
2013/C 367/42	Cauza C-516/13: Cerere de decizie preliminară introdusă de Bundesgerichtshof (Germania) la 27 septembrie 2013 — Dimensione Direct Sales s.r.l., Michele Labianca/Knoll International S.p.A. 24	24
2013/C 367/43	Cauza C-518/13: Cerere de decizie preliminară introdusă de Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) (Regatul Unit) la 26 septembrie 2013 — The Queen on application of Eventech Ltd/The Parking Adjudicator 24	24
2013/C 367/44	Cauza C-522/13: Cerere de decizie preliminară introdusă de Juzgado Contencioso-Administrativo n° 1 de Ferrol (Spania) la 1 octombrie 2013 — Ministerio de Defensa, Navantia SA/Concello de Ferrol 25	25
2013/C 367/45	Cauza C-524/13: Cerere de decizie preliminară introdusă de Amtsgericht Karlsruhe (Germania) la 3 octombrie 2013 — Eycke Braun/Land Baden-Württemberg 25	25

<u>Număr de referință</u>	Cuprins (<i>continuare</i>)	Pagina
2013/C 367/46	Cauza C-528/13: Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunal administrativ de Strasbourg (Franța) la 8 octombrie 2013 — Geoffrey Léger/Ministre des affaires sociales et de la santé, Etablissement français du sang	25
2013/C 367/47	Cauza C-542/13: Cerere de decizie preliminară introdusă de Cour constitutionnelle (Belgia) la 17 octombrie 2013 — Mohamed M'Bodj/Conseil des ministres	26
Tribunalul		
2013/C 367/48	Cauza T-512/09: Hotărârea Tribunalului din 5 noiembrie 2013 — Rusal Armenal/Consiliul [Dumping — Importuri de anumite folii de aluminiu originare din Armenia, Brazilia și China — Aderarea Armeniei la OMC — Statut de întreprindere care funcționează în condiții de economie de piață — Articolul 2 alineatul (7) din Regulamentul (CE) nr. 384/96 — Compatibilitate cu acordul antidumping — Articolul 277 TFUE]	27
2013/C 367/49	Cauza T-378/12: Hotărârea Tribunalului din 5 noiembrie 2013 — Capitalizaciones Mercantiles/OAPI — Leineweber (X) [„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare figurative X — Marca comunitară figurativă anterioară X — Motive relative de refuz — Risc de confuzie — Similitudinea semnelor — Caracter distinctiv al mărcii anterioare — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”]	27
2013/C 367/50	Cauza T-451/12: Ordonanța Tribunalului din 24 octombrie 2013 — Stromberg Menswear/OAPI — Leketoy Stormberg Inter (STORMBERG) [„Marcă comunitară — Procedura de decădere — Marca comunitară verbală anterioară STORMBERG — Renunțarea titularului la marca contestată — Decizie de închidere a procedurii de decădere — Cerere de restitutie în integrum — Obligația de motivare — Articolul 58 alineatul (1), articolul 76 alineatul (1) și articolul 81 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Acțiune în parte vădit inadmisibilă și în parte vădit nefondată”]	28
2013/C 367/51	Cauza T-457/12: Ordonanța Tribunalului din 24 octombrie 2013 — Stromberg Menswear/OAPI — Leketoy Stormberg Inter (STORMBERG) („Marcă comunitară — Marca comunitară verbală STORMBERG — Cale de atac împotriva cererii de transformare a unei mărci comunitare în cereri de înregistrare a unor mărci naționale — Inadmisibilitatea căii de atac din fața camerei de recurs — Acțiune vădit nefondată”)	28
2013/C 367/52	Cauza T-403/13: Acțiune introdusă la 2 august 2013 — APRAM/Comisia Europeană	28
2013/C 367/53	Cauza T-409/13: Acțiune introdusă la 2 august 2013 — Companhia Previdente și Socitrel/Comisia	30
2013/C 367/54	Cauza T-439/13: Acțiune introdusă la 20 august 2013 — Fard și Sarkandi/Consiliul	31
2013/C 367/55	Cauza T-512/13 P: Recurs introdus la 20 septembrie 2013 de AN împotriva Hotărârii din 11 iulie 2013 a Tribunalului Funcției Publice în cauza F-111/10, AN/Comisia	31
2013/C 367/56	Cauza T-528/13: Acțiune introdusă la 30 septembrie 2013 — Kenzo/OAPI — Tsujimoto (KENZO ESTATE)	32
2013/C 367/57	Cauza T-535/13: Acțiune introdusă la 7 octombrie 2013 — Vakoma/OAPI — VACOM (VAKOMA)	32

<u>Număr de referință</u>	Cuprins (<i>continuare</i>)	Pagina
2013/C 367/58	Cauza T-537/13: Acțiune introdusă la 4 octombrie 2013 — Roeckl Sporthandschuhe/OAPI — Roeckl Handschuhe & Accessoires (reprezentarea unei mâini)	33
2013/C 367/59	Cauza T-543/13: Acțiune introdusă la 4 octombrie 2013 — Three-N-Products/OAPI — Munindra (PRANAYUR)	33
2013/C 367/60	Cauza T-546/13: Acțiune introdusă la 20 octombrie 2013 — Šumelj și alții/Uniunea Europeană	34
2013/C 367/61	Cauza T-547/13: Acțiune introdusă la 8 octombrie 2013 — Rosian Express/OAPI (Forma unei cutii)	34
2013/C 367/62	Cauza T-548/13: Acțiune introdusă la 15 octombrie 2013 — Aderans/OAPI — Ofer (VITALHAIR)	35
2013/C 367/63	Cauza T-549/13: Acțiune introdusă la 14 octombrie 2013 — Franța/Comisia	35
2013/C 367/64	Cauza T-551/13: Acțiune introdusă la 15 octombrie 2013 — Radecki/OAPI — Vamed (AKTIVAMED)	36
2013/C 367/65	Cauza T-553/13: Acțiune introdusă la 17 octombrie 2013 — European Dynamics Luxembourg și Evropaiki Dynamiki/European Joint Undertaking for ITER and the Development of Fusion Energy ...	36
2013/C 367/66	Cauza T-556/13: Acțiune introdusă la 22 octombrie 2013 — Verband der Kölnisch-Wasser Hersteller, Köln/OAPI (Original Eau de Cologne)	37
2013/C 367/67	Cauza T-561/13: Acțiune introdusă la 24 octombrie 2013 — Spania/Comisia	37
2013/C 367/68	Cauza T-563/13: Acțiune introdusă la 24 octombrie 2013 — Belgia/Comisia	38
2013/C 367/69	Cauza T-570/13: Acțiune introdusă la 25 octombrie 2013 — Agriconsulting Europe/Comisia	38

Tribunalul Funcției Publice

2013/C 367/70	Cauza F-91/13: Acțiune introdusă la 19 septembrie 2013 — ZZ/Comisia	40
2013/C 367/71	Cauza F-96/13: Acțiune introdusă la 23 septembrie 2013 — ZZ/Comisia	40
2013/C 367/72	Cauza F-98/13: Acțiune introdusă la 3 octombrie 2013 — ZZ/Parlamentul European	40
2013/C 367/73	Cauza F-99/13: Acțiune introdusă la 4 octombrie 2013 — ZZ/BCE	41
2013/C 367/74	Cauza F-101/13: Acțiune introdusă la 7 octombrie 2013 — ZZ/SEAE	41
2013/C 367/75	Cauza F-103/13: Acțiune introdusă la 14 octombrie 2013 — ZZ/EMA	41

IV

(Informări)

INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE
UNIUNII EUROPENE

CURTEA DE JUSTIȚIE A UNIUNII EUROPENE*(2013/C 367/01)*

Ultima publicație a Curții de Justiție a Uniunii Europene în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*

JO C 359, 7.12.2013

Publicații anterioare

JO C 352, 30.11.2013

JO C 344, 23.11.2013

JO C 336, 16.11.2013

JO C 325, 9.11.2013

JO C 313, 26.10.2013

JO C 304, 19.10.2013

Aceste texte sunt disponibile pe:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Anunțuri)

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

CURTEA DE JUSTIȚIE

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 17 octombrie 2013 — Consiliul Uniunii Europene/Access Info Europe, Republica Elenă, Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord

(Cauza C-280/11 P) ⁽¹⁾

[Recurs — Dreptul de acces la documentele instituțiilor — Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 — Articolul 4 alineatul (3) primul paragraf — Protecția procesului decizional al instituțiilor — Notă a Secretariatului General al Consiliului cu privire la propunerile prezentate în cadrul procedurii legislative de revizuire a Regulamentului nr. 1049/2001 — Acces parțial — Refuzul acordării accesului la datele referitoare la identitatea statelor membre autoare ale propunerilor]

(2013/C 367/02)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurent: Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: B. Driessen și C. Fekete, agenți)

Intervenienți în susținerea recurentului: Republica Cehă (reprezentanți: M. Smolek și D. Hadroušek, agenți), Regatul Spaniei (reprezentant: S. Centeno Huerta, agent), Republica Franceză (reprezentanți: G. de Bergues și N. Rouam, agenți)

Celelalte părți din procedură: Access Info Europe (reprezentanți: O. Brouwer și J. Blockx, avocaten), Republica Elenă (reprezentanți: E. M. Mamouna și K. Boskovits, agenți), Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord

Intervenient în susținerea celeilaltei părți din procedură, Access Info Europe: Parlamentul European (reprezentanți: A. Caiola și M. Dean, agenți)

Obiectul

Recurs formulat împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a treia) din 22 martie 2011 — Access Info Europe/Consiliul (T-233/09) prin care Tribunalul a anulat Decizia Consiliului din 26 februarie 2009 de respingere în parte a cererii reclamantei de acces la o notă întocmită de Secretariatul General

al Consiliului pentru Grupul de lucru „Informare” (documentul nr. 16338/08), referitoare la o propunere de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei

Dispozitivul

1. Respinge recursul.
2. Obligă Consiliul Uniunii Europene la plata cheltuielilor de judecată efectuate de Access Info Europe.
3. Republica Cehă, Republica Elenă, Regatul Spaniei, Republica Franceză și Parlamentul European suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 238, 13.8.2011.

Hotărârea Curții (Camera a zecea) din 24 octombrie 2013 — Kone Oyj, Kone GmbH, Kone BV/Comisia Europeană

(Cauza C-510/11 P) ⁽¹⁾

(Recurs — Concurență — Înțelegeri — Piața instalării și a întreținerii ascensoarelor și a scârilor rulante — Amenzi — Comunicarea privind imunitatea la amenzi și reducerea cuantumului amenzilor în cauzele referitoare la înțelegeri — Cale de atac jurisdicțională efectivă)

(2013/C 367/03)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurente: Kone Oyj, Kone GmbH, Kone BV (reprezentanți: T. Vinje, solicitor, precum și D. Paemen, avocat, și A. Tomtsis, dikigoros)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană (reprezentanți: E. Gippini Fournier și R. Sauer, agenți)

Obiectul

Recurs formulat împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a opta) din 13 iulie 2011, Kone și alții/Comisia (T-151/07), prin care Tribunalul a respins acțiunea având ca obiect anularea sau reducerea amenzii aplicate recurentelor prin Decizia C(2007) 512 final a Comisiei din 21 februarie 2007 privind o procedură prevăzută de articolul 81 din Tratatul CE (cazul COMP/E-1/38.823 — Ascensoare și scări rulante), referitoare la o înțelegere pe piața instalării și a întreținerii ascensoarelor și a scârilor rulante din Belgia, din Germania, din Luxemburg și din Țările de Jos, privind manipularea cererilor de ofertă, împărțirea piețelor, stabilirea prețurilor, atribuirea proiectelor și a contractelor referitoare la acestea și schimbul de informații

Dispozitivul

1. Respinge recursul.
2. Obligă Kone Oyj, Kone GmbH și Kone BV să suporte, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, cheltuielile de judecată efectuate de Comisia Europeană.

(¹) JO C 362, 10.12.2011.

**Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 17 octombrie 2013
— Comisia Europeană/Regatul Belgiei**

(Cauza C-533/11) (¹)

(Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Directiva 91/271/CEE — Tratarea apelor urbane reziduale — Hotărâre a Curții prin care se constată o neîndeplinire a obligațiilor — Neexecutare — Articolul 260 TFUE — Sancțiuni pecuniare — Impunere a unei sume forfetare și a unei penalități cu titlu cominatoriu)

(2013/C 367/04)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: G. Wilis, A. Marghelis și S. Pardo Quintillán, agenți)

Pârât: Regatul Belgiei (reprezentanți: C. Pochet, M. Neumann, precum și T. Materne, agenți, asistați de A. Lepièce, E. Gillet, J. Bouckaert și H. Viaene, avocați)

Intervenient în susținerea pârâtului: Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord (reprezentanți: C. Murrell, agent, asistată de D. Anderson, QC)

Obiectul

Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Executarea incompletă a Hotărârii Curții din 8 iulie 2004, Comisia/Belgia (C-27/03) (nepublicată în Recueil) referitoare la netranspunerea în termenul stabilit a dispozițiilor Directivei 91/271/CE a Consiliului din 21 mai 1991 privind tratarea apelor urbane reziduale (JO L 135, p. 40, Ediție specială 15/vol. 2, p. 43) — Încălcarea articolului 3 alineatul (1) a doua teză și a articolului 5 alineatele (2) și (3) din directiva menționată — Calculul sancțiunilor: plata cumulată a unei penalități cu titlu cominatoriu și a unui sume forfetare

Dispozitivul

1. Prin neadoptarea tuturor măsurilor necesare pe care le impune executarea Hotărârii din 8 iulie 2004, Comisia/Belgia (C-27/03), prin care se constată neîndeplinirea de către Regatul Belgiei a obligațiilor rezultate din articolele 3 și 5 din Directiva 91/271/CEE a Consiliului din 21 mai 1991 privind tratarea apelor urbane reziduale, astfel cum a fost modificată prin Directiva 98/15/CE a Comisiei din 27 februarie 1998, acest stat membru nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 260 alineatul (1) TFUE.
2. Obligă Regatul Belgiei la plata către Comisia Europeană, în contul „Resurse proprii ale Uniunii Europene”, a sumei forfetare de 10 milioane de euro.
3. În cazul în care neîndeplinirea obligațiilor constatată la punctul 1 persistă în ziua pronunțării prezentei hotărâri, obligă Regatul Belgiei la plata către Comisia Europeană, în contul „Resurse proprii ale Uniunii Europene”, a unei penalități cu titlu cominatoriu de 859 404 euro pe semestru de întârziere în punerea în aplicare a măsurilor necesare pentru a se conforma Hotărârii Comisia/Belgia, citată anterior, începând de la data pronunțării prezentei hotărâri, al cărei quantum efectiv trebuie calculat la finalul fiecărei perioade de șase luni, reducând totalul referitor la astfel de perioade cu un procent care corespunde proporției reprezentând numărul de echivalente-locuitor pentru care s-a asigurat conformitatea cu Hotărârea Comisia/Belgia, citată anterior, până la finalul unei astfel de perioade în raport cu numărul de echivalente-locuitor neconform cu prezenta hotărâre la data pronunțării sale.
4. Obligă Regatul Belgiei la plata cheltuielilor de judecată.
5. Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord suportă propriile cheltuieli de judecată.

(¹) JO C 25, 28.1.2012.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 17 octombrie 2013 (cerere de decizie preliminară formulată de Symboulio tis Epikrateias — Grecia) — Enosi Epangelmaton Asfaliston Ellados (EEAE), Syllogos Asfalistikon Praktoron N. Attikis „SPATE”, Panellinos Syllogos Asfalistikon Symboulon (PSAS), Syndesmos Ellinon Mesiton Asfaliseon (SEMA), Panellinos Syndesmos Syntoniston Asfalistikon Symboulon (PSSAS)/Ypourgos Anaptyxis, Antagonistikotitas kai Naftilias, Omospondia Asfalistikon Syllogou Ellados

(Cauza C-555/11) ⁽¹⁾

(Directiva 2002/92/CE — Intermediere de asigurări — Excluderea activităților realizate de o întreprindere de asigurare sau de un angajat care acționează sub răspunderea acesteia — Posibilitatea angajatului respectiv de a realiza ocazional activități de intermediere de asigurări — Cerințe profesionale)

(2013/C 367/05)

Limba de procedură: greaca

Instanța de trimitere

Symboulio tis Epikrateias

Părțile din procedura principală

Reclamante: Enosi Epangelmaton Asfaliston Ellados (EEAE), Syllogos Asfalistikon Praktoron N. Attikis „SPATE”, Panellinos Syllogos Asfalistikon Symboulon (PSAS), Syndesmos Ellinon Mesiton Asfaliseon (SEMA), Panellinos Syndesmos Syntoniston Asfalistikon Symboulon (PSSAS)

Pârâți: Ypourgos Anaptyxis, Antagonistikotitas kai Naftilias, Omospondia Asfalistikon Syllogou Ellados

Obiectul

Cerere de decizie preliminară — Symboulio tis Epikrateias — Interpretarea articolului 2 alineatul (3) al doilea paragraf din Directiva 2002/92/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 9 decembrie 2002 privind intermedierea de asigurări — Noțiunea „intermediere de asigurări” — Excluderea activităților exercitate de o întreprindere de asigurare sau de un salariat al unei întreprinderi de asigurare care acționează sub răspunderea acesteia — Domeniu de aplicare

Dispozitivul

Dispozițiile articolului 2 punctul 3 al doilea paragraf coroborate cu dispozițiile articolului 4 alineatul (1) din Directiva 2002/92 a Parlamentului European și a Consiliului din 9 decembrie 2002 privind

intermedierea de asigurări trebuie interpretate în sensul că se opun ca un angajat al unei întreprinderi de asigurare care nu dispune de calificările prevăzute de această din urmă dispoziție să realizeze, ocazional, iar nu în cadrul activității sale profesionale principale, activități de intermediere de asigurări în cazul în care respectivul angajat nu acționează în cadrul raportului de subordonare care îl leagă de întreprinderea menționată, dar aceasta exercită totuși o supraveghere a activităților sale.

⁽¹⁾ JO C 25, 28.1.2012.

Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 17 octombrie 2013 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunal Supremo — Spania) — Iberdrola, SA, Gas Natural SDG SA (C-566/11), Gas Natural SDG SA (C-567/11), Tarragona Power SL (C-580/11), Gas Natural SDG SA, Bizcaia Energía SL (C-591/11), Bahía de Bizcaia Electricidad SL (C-620/11), E.ON Generación SL și alții (C-640/11)

(Cauze conexate C-566/11, C-567/11, C-580/11, C-591/11, C-620/11 și C-640/11) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară — Protecția stratului de ozon — Sistem de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră în Comunitate — Metodă de alocare a cotelor — Alocare a cotelor cu titlu gratuit)

(2013/C 367/06)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Tribunal Supremo

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Iberdrola SA, Gas Natural SDG SA,

cu participarea: Administración del Estado și alții (C-566/11),

Reclamantă: Gas Natural SDG SA,

cu participarea: Endesa SA și alții (C-567/11),

Reclamantă: Tarragona Power SL,

cu participarea: Gas Natural SDG SA și alții (C-580/11),

Reclamantă: Gas Natural SDG SA, Bizcaia Energía SL,

cu participarea: *Administración del Estado și alții (C-591/11)*,

Reclamantă: *Bahía de Bizcaia Electricidad SL*,

cu participarea: *Gas Natural SDG SA și alții (C-620/11)*,

Reclamantă: *E.ON Generación SL și alții (C-640/11)*

Obiectul

Cerere de decizie preliminară — Tribunal Supremo — Interpretarea articolului 10 din Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 octombrie 2003 de stabilire a unui sistem de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră în cadrul Comunității și de modificare a Directivei 96/61/CE a Consiliului (JO L 275, p. 32, Ediție specială, 15/vol. 10, p. 78) — Protejarea stratului de ozon — Sistem de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră în cadrul Comunității — Metode de alocare a cotelor — Alocarea cotelor cu titlu gratuit

Dispozitivul

Articolul 10 din Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 octombrie 2003 de stabilire a unui sistem de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră în cadrul Comunității și de modificare a Directivei 96/61/CE a Consiliului trebuie interpretat în sensul că nu se opune aplicării unor măsuri legislative naționale, precum cele în discuție în litigiile principale, ale căror obiect și efect sunt de a diminua remunerația pentru activitatea de producție a energiei electrice cu cuantumul cu care această remunerație a crescut ca urmare a integrării valorii cotelor de emisie alocate cu titlu gratuit în prețurile ofertelor de vânzare pe piața angro a energiei electrice.

(¹) JO C 25 du 28.01.2012
JO C 39 du 11.02.2012

Hotărârea Curții (Camera a doua) din 24 octombrie 2013 (cerere de decizie preliminară formulată de Krajský súd v Prešove — Slovacia) — Katarína Haasová/Rastislav Petrík, Blanka Holingová

(Cauza C-22/12) (¹)

[Asigurare obligatorie de răspundere civilă pentru pagubele produse de autovehicule — Directiva 72/166/CEE — Articolul 3 alineatul (1) — Directiva 90/232/CEE — Articolul 1 — Accident rutier — Decesul unui pasager — Drept la despăgubire al soțului și al copilului minor — Prejudiciu moral — Despăgubire — Acoperire de asigurarea obligatorie]

(2013/C 367/07)

Limba de procedură: slovacă

Instanța de trimitere

Krajský súd v Prešove

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Katarína Haasová

Pârâți: Rastislav Petrík, Blanka Holingová

Obiectul

Cerere de decizie preliminară — Krajský súd v Prešove — Interpretarea articolului 1 din A treia Directivă 90/232/CEE a Consiliului din 14 mai 1990 privind armonizarea legislației statelor membre referitoare la asigurarea de răspundere civilă pentru pagubele produse de autovehicule (JO L 129, p. 33, Ediție specială, 06/vol. 1, p. 240) și a articolului 3 alineatul (1) din Directiva 72/166/CEE a Consiliului din 24 aprilie 1972 privind apropierea legislațiilor statelor membre cu privire la asigurarea de răspundere civilă auto și introducerea obligației de asigurare a acestei răspunderi (JO L 103, p.1, Ediție specială, 06/vol. 1, p. 10) — Extinderea garanției în favoarea terților furnizate de asigurarea obligatorie — Dispoziție națională care nu prevede o despăgubire pentru prejudiciul moral

Dispozitivul

Articolul 3 alineatul (1) din Directiva 72/166/CEE a Consiliului din 24 aprilie 1972 privind apropierea legislațiilor statelor membre cu privire la asigurarea de răspundere civilă auto și introducerea obligației de asigurare a acestei răspunderi, articolul 1 alineatele (1) și (2) din A doua directivă 84/5/CEE a Consiliului din 30 decembrie 1983 privind apropierea legislațiilor statelor membre privind asigurarea de răspundere civilă pentru pagubele produse de autovehicule, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2005/14/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 mai 2005, și articolul 1 primul paragraf din A treia directivă 90/232/CEE a Consiliului din 14 mai 1990 privind armonizarea legislației statelor membre referitoare la asigurarea de răspundere civilă pentru pagubele produse de autovehicule trebuie interpretate în sensul că asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagubele produse de autovehicule trebuie să acopere despăgubirea pentru prejudiciile morale suferite de persoanele apropiate victimelor decedate într-un accident rutier, în măsura în care această despăgubire este prevăzută în temeiul răspunderii civile a asiguratului de dreptul național aplicabil litigiului principal.

(¹) JO C 98, 31.3.2012.

Hotărârea Curții (Camera a doua) din 24 octombrie 2013
— Deutsche Post AG/Comisia Europeană, UPS Europe NV/SA, UPS Deutschland Inc. & Co. OHG

(Cauza C-77/12) ⁽¹⁾

[Recurs — Ajutoare de stat — Decizie a Comisiei de deschidere a procedurii prevăzute la articolul 88 alineatul (2) CE — Acțiune în anulare — Acte susceptibile să fie atacate cu acțiune în anulare — Acte care vizează producerea unor efecte juridice obligatorii — Decizie de deschidere anterioară care privește aceleași măsuri]

(2013/C 367/08)

Limba de procedură: germana

Părțile

Recurentă: Deutsche Post AG (reprezentanți: J. Sedemund și T. Lübbig, avocați)

Celelalte părți din procedură: Comisia Europeană (reprezentanți: B. Martenczuk și T. Maxian Rusche, agenți), UPS Europe NV/SA, UPS Deutschland Inc. & Co. OHG (reprezentanți: T. Ottervanger și E. Henry, avocați)

Obiectul

Recurs formulat împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a opta) din 8 decembrie 2011, Deutsche Post/Comisia (T-421/07), prin care Tribunalul a respins ca inadmisibilă acțiunea recurentei având ca obiect anularea Deciziei Comisiei din 12 septembrie 2007 privind deschiderea procedurii prevăzute la articolul 88 alineatul (2) CE în ceea ce privește ajutorul de stat acordat de Republica Federală Germania în favoarea Deutsche Post AG [ajutor C 36/07 (ex NN 25/07)] — Încălcarea articolului 263 al patrulea paragraf TFUE și a dreptului la o cale de atac efectivă — Interpretarea eronată a dreptului la bună administrare, precum și a principiilor încrederii legitime și securității juridice — Motivare insuficientă a hotărârii Tribunalului

Dispozitivul

1. Anulează Hotărârea Tribunalului Uniunii Europene din 8 decembrie 2011, Deutsche Post/Comisia (T-421/07).
2. Trimite cauza spre rejudecare Tribunalului Uniunii Europene.
3. Cererea privind cheltuielile de judecată se soluționează odată cu fondul.

⁽¹⁾ JO C 118, 21.4.2012.

Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 24 octombrie 2013
(cerere de decizie preliminară formulată de Cour de cassation — Franța) — LBI hf, fostă Landsbanki Islands hf/Kepler Capital Markets SA, Frédéric Giroux

(Cauza C-85/12) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară — Reorganizarea și lichidarea instituțiilor de credit — Directiva 2001/24/CE — Articolele 3, 9 și 32 — Act al legiutorului național prin care unele măsuri de reorganizare produc efectele unei proceduri de lichidare — Prevedere legislativă prin care se interzice sau se suspendă orice acțiune în justiție împotriva unei instituții de credit ulterior intrării în vigoare a unui moratoriu)

(2013/C 367/09)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Cour de cassation

Părțile din procedura principală

Reclamantă: LBI hf, fostă Landsbanki Islands hf

Pârți: Kepler Capital Markets SA, Frédéric Giroux

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Cour de cassation — Interpretarea articolelor 3, 9 și 32 din Directiva 2001/24/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 4 aprilie 2001 privind reorganizarea și lichidarea instituțiilor de credit (JO L 125, p. 15, Ediție specială, 06/vol. 4, p. 34) — Autorități abilitate să adopte măsurile de reorganizare și de deschidere a unei proceduri de lichidare a unei instituții de credit — Autorități administrative sau judiciare — Admisibilitatea măsurilor care decurg direct din legea unui stat membru al AELS — Lege aplicabilă procedurilor în curs referitoare la bunurile unei instituții de credit care sunt situate într-un stat membru — Efecte asupra aplicării, într-un stat membru, a unei dispoziții legislative a unui alt stat membru care interzice sau suspendă orice acțiune judiciară împotriva unei instituții de credit după intrarea în vigoare a unui moratoriu, în cazurile de măsuri de conservare adoptate anterior pronunțării moratoriului

Dispozitivul

1. Articolele 3 și 9 din Directiva 2001/24/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 4 aprilie 2001 privind reorganizarea și lichidarea instituțiilor de credit trebuie interpretate în sensul că măsurile de reorganizare sau de lichidare a unei instituții financiare, precum cele care rezultă din Legea nr. 44/2009 din 15 aprilie 2009, trebuie considerate măsuri adoptate de o autoritate administrativă sau judiciară în sensul acestor articole din Directiva 2001/24, în condițiile în care respectivele dispoziții tranzitorii își produc efectele numai prin intermediul unor decizii judiciare prin care se acordă un moratoriu instituției de credit?

2. *Articolul 32 din Directiva 2001/24 trebuie interpretat în sensul că se opune ca o dispoziție națională precum articolul 98 din Legea nr. 161/2002 privind instituțiile financiare din 20 decembrie 2002, astfel cum a fost modificată prin Legea nr. 129/2008 din 13 noiembrie 2008, care interzicea sau suspenda orice acțiune în justiție introdusă împotriva unei instituții financiare de la data intrării în vigoare a unui moratoriu, să își producă efectele în privința unor măsuri asigurătorii adoptate în alt stat membru anterior pronunțării moratorului?*

(¹) JO C 118, 21.4.2012.

Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 22 octombrie 2013 — Comisia Europeană/Republica Federală Germania

(Cauza C-95/12) (¹)

(Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Hotărâre a Curții de constatare a neîndeplinirii obligațiilor — Reglementare națională care prevede o minoritate de blocaj de 20 % pentru adoptarea anumitor decizii de către acționarii Volkswagen AG)

(2013/C 367/10)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: E. Montaguti și G. Braun, agenți)

Pârâtă: Republica Federală Germania (reprezentanți: T. Henze, J. Schwarze, J. Möller și J. Kemper agenți)

Obiectul

Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Executare incompletă a Hotărârii Curții din 23 octombrie 2007, Comisia/Germania (C-112/05) privind încălcarea articolului 56 alineatul (1) CE — Reglementare națională care prevede, în mod excepțional, o majoritate de peste 80 % pentru adoptarea anumitor decizii de către acționarii Volkswagen SA, permițând astfel Landului Saxonia Inferioară, care deține 20 % din aceste acțiuni, să blocheze deciziile menționate — Calculul sancțiunilor: plata cumulată a unei penalități cu titlu cominatoriu și a unei sume forfetare

Dispozitivul

1. Respinge recursul.
2. Obligă Comisia Europeană la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 118, 21.4.2012.

Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 17 octombrie 2013 (cerere de decizie preliminară formulată de Verwaltungsgericht Stuttgart — Germania) — Herbert Schaible/Land Baden-Württemberg

(Cauza C-101/12) (¹)

[Trimitere preliminară — Agricultură — Regulamentul (CE) nr. 21/2004 — Sistem de identificare și de înregistrare a animalelor din speciile ovină și caprină — Obligația de identificare individuală electronică — Obligația de finere a unui registru al exploatației — Validitate — Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene — Libertatea de a desfășura o activitate comercială — Proportionalitate — Egalitate de tratament]

(2013/C 367/11)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Verwaltungsgericht Stuttgart

Părțile din procedura principală

Reclamant: Herbert Schaible

Pârât: Land Baden-Württemberg

Obiectul

Cerere de decizie preliminară — Verwaltungsgericht Stuttgart — Validitatea articolului 3 alineatul (1), a articolului 4 alineatul (2), a articolului 5 alineatul (1) și a articolului 9 alineatul (3) primul paragraf din Regulamentul (CE) nr. 21/2004 al Consiliului din 17 decembrie 2003 de stabilire a unui sistem de identificare și de înregistrare a animalelor din speciile ovină și caprină și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1782/2003 și a Directivei 92/102/CEE și 64/432/CEE (JO L 5, p. 8, Ediție specială, 03/vol. 52, p. 146), astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 1560/2007 al Consiliului din 17 decembrie 2007 (JO L 340, p. 25), în lumina Cartei drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, în special a articolului 15 alineatul (1) și a articolului 16 din Cartă — Proportionalitatea sistemului de identificare individuală a animalelor din speciile ovină și caprină

Dispozitivul

Examinarea întrebărilor adresate nu a evidențiat niciun element de natură să afecteze validitatea articolului 3 alineatul (1), a articolului 4 alineatul (2), a articolului 5 alineatul (1) și a articolului 9 alineatul (3) primul paragraf, precum și a punctului 2 din secțiunea B a anexei la Regulamentul (CE) nr. 21/2004 al Consiliului din 17 decembrie 2003 de stabilire a unui sistem de identificare și de înregistrare a animalelor din speciile ovină și caprină și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1782/2003 și a Directivei 92/102/CEE și 64/432/CEE, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 933/2008 al Comisiei din 23 septembrie 2008.

(¹) JO C 133, 5.5.2012.

Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 22 octombrie 2013 (cereri de decizie preliminară formulate de Hoge Raad der Nederlanden — Țările de Jos) — Staat der Nederlanden/Essent NV și alții

(Cauzele conexe C-105/12-C-107/12) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară — Libera circulație a capitalurilor — Articolul 63 TFUE — Regimuri de proprietate — Articolul 345 TFUE — Gestionarea rețelelor de distribuție de energie electrică sau de gaz — Interdicție de privatizare — Interdicție privind legăturile cu întreprinderi care produc, furnizează sau comercializează energie electrică sau gaz — Interdicție privind activitățile care pot deservi gestionarea rețelei)

(2013/C 367/12)

Limba de procedură: olandeza

Instanța de trimitere

Hoge Raad der Nederlanden

Părțile din procedura principală

Reclamant: Staat der Nederlanden

Pârâte: Essent NV (C-105/12), Essent Nederland BV (C-105/12), Eneco Holding NV (C-106/12) și Delta NV (C-107/12)

Obiectul

Cereri de decizie preliminară — Hoge Raad der Nederlanden — Interpretarea articolelor 63 și 345 TFUE — Restricții privind libera circulație a capitalurilor — Regimuri de proprietate — Noțiune — Legislație națională care prevede o interdicție absolută de privatizare a gestionarilor de rețele de distribuție a energiei

Dispozitivul

1. Articolul 345 TFUE trebuie interpretat în sensul că intră sub incidența sa un regim de interdicție de privatizare, precum cel în discuție în litigiul principal, potrivit căruia acțiunile la un operator de rețea de distribuție de energie electrică sau de gaz care își desfășoară activitatea pe teritoriul olandez trebuie deținute, direct sau indirect, de autorități publice identificate de legislația națională. Această interpretare nu are însă drept consecință sustragerea de la aplicarea articolului 63 TFUE a unor dispoziții naționale precum cele în discuție în litigiul principal, care interzic privatizarea operatorilor de rețele de distribuție de energie electrică sau de gaz ori interzic, pe de o parte, legăturile de proprietate sau de control între societăți care fac parte dintr-un grup cărui îi aparține operatorul de rețea de distribuție de energie electrică sau de gaz care își desfășoară activitatea pe teritoriul olandez și societăți care fac parte dintr-un grup cărui îi aparține o întreprindere care produce, furnizează sau comercializează energie electrică sau gaz pe același teritoriu, precum și, pe de altă parte, efectuarea de către un asemenea operator și de grupul din care acesta face parte a unor operațiuni sau activități care ar putea deservi interesul gestionării rețelei respective.

2. În ceea ce privește regimul de interdicție de privatizare în discuție în litigiul principal, care intră sub incidența articolului 345 TFUE, obiectivele care stau la baza alegerii legiuitorului referitoare la regimul de proprietate reținut pot fi luate în considerare ca motive imperative de interes general pentru a justifica obstacolul în calea liberei circulații a capitalurilor. În ceea ce privește celelalte interdicții, obiectivele de combatere a subvențiilor încrucișate în sens extins, inclusiv schimbul de informații strategice, de asigurare a transparenței pe piețele energiei electrice și gazului sau de prevenire a denaturărilor concurenței pot, ca motive imperative de interes general, să justifice obstacole în calea liberei circulații a capitalurilor cauzate de dispoziții naționale, precum cele în discuție în litigiul principal.

⁽¹⁾ JO C 151, 26.5.2012.

Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 22 octombrie 2013 — Comisia Europeană/Consiliul Uniunii Europene

(Cauza C-137/12) ⁽¹⁾

(Acțiune în anulare — Decizia 2011/853/UE a Consiliului — Convenția europeană pentru protecția juridică a serviciilor bazate pe acces condiționat și a serviciilor de acces condiționat — Directiva 98/84/CE — Temei juridic — Articolul 207 TFUE — Politica comercială comună — Articolul 114 TFUE — Piața internă)

(2013/C 367/13)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: E. Cujo, I. Rogalski, R. Vidal Puig și D. Stefanov, agenți)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: R. Liudvinavičiute-Cordeiro, J.-P. Hix și H. Legal, agenți)

Intervenient în susținerea reclamantei: Parlamentul European (reprezentanți: D. Warin și J. Rodrigues, agenți)

Intervenienți în susținerea pârâtului: Republica Franceză (reprezentanți: G. de Bergues, D. Colas și N. Rouam, agenți), Regatul Țărilor de Jos (reprezentanți: C. Wissels, M. Bulterman și M. de Ree, agenți), Republica Polonă (reprezentanți: M. Szpunar și B. Majczyna, agenți), Regatul Suediei (reprezentanți: A. Falk și C. Stege, agenți), Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord (reprezentanți: A. Robinson, agent, asistat de G. Facenna, barrister)

Obiectul

Acțiune în anulare — Decizia 2011/853/UE a Consiliului din 29 noiembrie 2011 privind semnarea, în numele Uniunii, a Convenției europene pentru protecția juridică a serviciilor bazate pe acces condiționat și a serviciilor de acces condiționat (JO L 336, p. 1.) — Alegerea temeiului juridic — Înlocuirea temeiului juridic propus în domeniul politicii comerciale comune cu un alt temei legat de instituirea și funcționarea pieței interne — Obiectivul promovării serviciilor de acces condiționat între Uniune și alte țări europene — Încălcarea competenței externe exclusive a Uniunii

Dispoziitivul

1. Anulează Decizia 2011/853/UE a Consiliului din 29 noiembrie 2011 privind semnarea, în numele Uniunii, a Convenției europene pentru protecția juridică a serviciilor bazate pe acces condiționat și a serviciilor de acces condiționat.
2. Menține efectele Deciziei 2011/853 până la intrarea în vigoare, într-un termen rezonabil care nu poate să depășească șase luni, a unei noi decizii bazate pe temeiurile juridice adecvate.
3. Obligă Consiliul Uniunii Europene la plata cheltuielilor de judecată.
4. Republica Franceză, Regatul Țărilor de Jos, Republica Polonă, Regatul Suediei și Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord suportă propriile cheltuieli de judecată.

(¹) JO C 151, 26.5.2012.

Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 24 octombrie 2013
 — Comisia Europeană/Regatul Spaniei

(Cauza C-151/12) (¹)

[Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Mediu — Directiva 2000/60/CE — Cadrul comunitar pentru o politică comunitară în domeniul apei — Transpunerea articolului 4 alineatul (8), a articolului 7 alineatul (2), a articolului 10 alineatele (1) și (2), precum și a punctelor 1.3 și 1.4 din anexa V la Directiva 2000/60 — Bazine hidrografice intracomunitare și intercomunitare — Articolul 149 alineatul 3 in fine din Constituția spaniolă — Normă suplétivă]

(2013/C 367/14)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezantați: G. Valero Jordana, E. Manhaeve și B. Simon, agenți)

Pârât: Regatul Spaniei (reprezentant: A. Rubio González, agent)

Obiectul

Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Încălcarea articolului 4 alineatul (8), a articolului 7 alineatul

(2), a articolului 10 alineatele (1) și (2) și a punctelor 1.3 și 1.4 din anexa V la Directiva 2000/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 octombrie 2000 de stabilire a unui cadru de politică comunitară în domeniul apei (JO L 327, p. 1, Ediție specială, 15/vol. 6, p. 193) — Obiective ecologice — Ape utilizate pentru captarea apei potabile — Ape de suprafață — Bazine hidrografice intracomunitare

Dispoziitivul

1. Prin neluarea tuturor măsurilor necesare pentru a transpune articolul 4 alineatul (8), articolul 7 alineatul (2), articolul 10 alineatele (1) și (2), precum și punctul 1.3 și punctul 1.4.1 subpunctele (i)-(iii) din anexa V la Directiva 2000/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 octombrie 2000 de stabilire a unui cadru de politică comunitară în domeniul apei, la care face trimitere articolul 8 alineatul (2) din aceasta, în ceea ce privește bazinele hidrografice intracomunitare situate în afara Cataloniei, precum și articolul 7 alineatul (2) și articolul 10 alineatele (1) și (2) din Directiva 2000/60, în ceea ce privește bazinele hidrografice intracomunitare situate în Catalonia, Regatul Spaniei nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul directivei menționate.
2. Respinge în rest acțiunea.
3. Obligă Regatul Spaniei la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 174, 16.6.2012.

Hotărârea Curții (Camera a doua) din 24 octombrie 2013
 (cerere de decizie preliminară formulată de Finanzgericht München — Germania) — Sandler AG/Hauptzollamt Regensburg

(Cauza C-175/12) (¹)

[Uniunea vamală și tariful vamal comun — Regim preferențial pentru importul de produse originare din statele din Africa, din Caraibe și din Pacific (ACP) — Articolele 16 și 32 din Protocolul nr. 1 din anexa V la Acordul de la Cotonou — Importul de fibre sintetice din Nigeria în Uniunea Europeană — Neregularități în certificatul de circulație a mărfurilor EUR.1 întocmit de autoritățile competente din statul de export — Ștampilă neconformă cu specimenul comunicat Comisiei — Certificate a posteriori și certificate înlocuitoare — Codul vamal comunitar — Articolele 220 și 236 — Posibilitatea aplicării a posteriori a unui tarif vamal preferențial care nu mai este în vigoare la data cererii de rambursare — Condiții]

(2013/C 367/15)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Finanzgericht München

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Finanzgericht München

Pârât: Hauptzollamt Regensburg

Obiectul

Cerere de decizie preliminară — Finanzgericht München — Interpretarea articolului 236 alineatul (1) din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului vamal comunitar (JO L 302, p. 1, Ediție specială, p. 58), a articolului 889 alineatul (1) a doua liniuță din Regulamentul (CEE) nr. 2454/93 al Comisiei din 2 iulie 1993 de stabilire a unor dispoziții de aplicare a Regulamentului (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului (JO L 253, p. 1, Ediție specială, 02/vol. 7, p. 3), astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 214/2007 al Comisiei din 28 februarie 2007 (JO L 62, p. 6), precum și a articolelor 16 și 31 din Protocolul nr.1 la anexa V la Acordul de parteneriat dintre membrii grupului statelor din Africa, Caraibe și Pacific, pe de o parte, și Comunitatea Europeană și statele membre ale acesteia, pe de altă parte, semnat la Cotonou la 23 iunie 2000 (JO L 317, p. 3, Ediție specială 11/vol. 23, p. 3) — Importul de fibre sintetice din Nigeria în Uniunea Europeană — Posibilitatea de a aplica ulterior un tarif vamal preferențial care nu mai este în vigoare la data cererii de rambursare — Situație în care marfa a fost importată la o dată la care tariful preferențial menționat era încă în vigoare, însă s a refuzat aplicarea sa din cauza unei ștampile neconforme cu modelul comunicat Comisiei privind certificatul de circulație a mărfurilor EUR.1

Dispozitivul

1. Articolul 889 alineatul (1) primul paragraf a doua liniuță din Regulamentul (CEE) nr. 2454/93 al Comisiei din 2 iulie 1993 de stabilire a unor dispoziții de aplicare a Regulamentului (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului de instituire a Codului vamal comunitar, astfel cum a fost modificat ultima dată prin Regulamentul (CE) nr. 214/2007 al Comisiei din 28 februarie 2007, trebuie interpretat în sensul că nu se opune unei cereri de rambursare a taxelor atunci când un regim tarifar preferențial a fost solicitat și a fost acordat la introducerea în liberă circulație a mărfurilor și numai ulterior, în cadrul unei verificări a posteriori intervenite după expirarea regimului tarifar preferențial și restabilirea taxei datorate în mod normal, autoritățile statului de import au procedat la recuperarea diferenței în raport cu taxa vamală aplicabilă mărfurilor originare din țări terțe.
2. Articolul 16 alineatul (1) litera (b) și articolul 32 din Protocolul nr. 1 din anexa V la Acordul de parteneriat dintre statele din Africa, Caraibe și Pacific, pe de o parte, și Comunitatea Europeană și statele membre ale acesteia, pe de altă parte, semnat la Cotonou la 23 iunie 2000 și aprobat în numele Comunității prin Decizia 2003/159/CE a Consiliului din 19 decembrie 2002 trebuie interpretate în sensul că, dacă se constată, cu ocazia unui control a posteriori, că pe certificatul de circulație a mărfurilor EUR.1 a fost aplicată o ștampilă care nu corespunde specimenului comunicat de autoritățile statului de export, autoritățile vamale ale statului de import pot refuza acest certificat și îl pot restitui importatorului pentru a i permite să obțină eliberarea unui

certificat a posteriori pe baza articolului 16 alineatul (1) litera (b) din acest protocol în loc să inițieze procedura prevăzută la articolul 32 din protocolul menționat.

3. Articolul 16 alineatele (4) și (5) și articolul 32 din Protocolul nr. 1 menționat trebuie interpretate în sensul că se opun refuzului autorităților unui stat de import de a accepta, în calitate de certificat de circulație a mărfurilor EUR.1 eliberat a posteriori în sensul articolului 16 alineatul (1) din acest protocol, un certificat de circulație a mărfurilor EUR.1 care, deși este conform în ceea ce privește toate celelalte elemente ale sale cu cerințele prevăzute de același protocol, nu cuprinde la rubrica „Observații” mențiunea specificată la alineatul (4) al acestei dispoziții, ci o indicație care trebuie, în fond, să fie interpretată în sensul că certificatul de circulație a mărfurilor EUR.1 a fost eliberat în temeiul articolului 16 alineatul (1) din acest protocol. În cazul în care au îndoieli cu privire la autenticitatea acestui document sau la caracterul original al produselor în cauză, aceste autorități au obligația să inițieze procedura de control prevăzută la articolul 32 din protocolul menționat.

(¹) JO C 194, 30.6.2012.

Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 24 octombrie 2013 (cerere de decizie preliminară formulată de Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg — Luxemburg) — Caisse nationale des prestations familiales/Salim Lachheb, Nadia Lachheb

(Cauza C-177/12) (¹)

[Trimitere preliminară — Securitate socială — Regulamentul (CEE) nr. 1408/71 — Prestație familială — Bonificație pentru copil — Reglementare națională care prevede acordarea unei prestații drept bonificație din oficiu pentru copil — Interdicția cumulării prestațiilor familiale]

(2013/C 367/16)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Caisse nationale des prestations familiales

Pârâți: Salim Lachheb, Nadia Lachheb

Obiectul

Cerere de decizie preliminară — Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg — Interpretarea articolului 1 litera (u) punctul (i), a articolului 3, a articolului 4 alineatul (1) litera (h) și a articolului 76 din Regulamentul (CEE) nr. 1408/71 al Consiliului din 14 iunie 1971 privind aplicarea regimurilor de securitate socială în raport cu lucrătorii salariați, cu lucrătorii

care desfășoară activități independente și cu membrii familiilor acestora care se deplasează în cadrul Comunității (JO L 149, p. 2, Ediție specială, 05/vol. 1, p. 26) — Interpretarea articolelor 18 și 45 TFUE, a articolului 7 din Regulamentul (CEE) nr. 1612/68 al Consiliului din 15 octombrie 1968 privind libera circulație a lucrătorilor în cadrul Comunității (JO L 257, p. 2, Ediție specială, 05/vol. 1, p. 11) și a articolului 10 din Regulamentul (CEE) nr. 574/72 al Consiliului din 21 martie 1972 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CEE) nr. 1408/71 (JO L 74, p. 1, Ediție specială, 05/vol. 1, p. 74) — Noțiunea „prestație familială” — Admisibilitatea unei reglementări naționale care prevede acordarea unei prestații pentru copiii aflați în întreținere cu titlu de reducere de impozit lucrătorilor care își exercită activitatea profesională pe teritoriul unui alt stat membru — Egalitate de tratament — Suspendarea acordării prestației familiale în statul de angajare până la concurența cuantumului prestației prevăzute de legislația statului de reședință — Reguli anti-cumul.

Dispozitivul

Articolul 1 litera (u) punctul (i) și articolul 4 alineatul (1) litera (h) din Regulamentul nr. 1408/71 al Consiliului din 14 iunie 1971 privind aplicarea regimurilor de securitate socială în raport cu lucrătorii salariați, cu lucrătorii care desfășoară activități independente și cu membrii familiilor acestora care se deplasează în cadrul Comunității, în versiunea modificată și actualizată prin Regulamentul (CE) nr. 118/97 al Consiliului din 2 decembrie 1996, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 647/2005 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 aprilie 2005, trebuie interpretate în sensul că o prestație precum bonificația pentru copil instituită prin Legea din 21 decembrie 2007 privind bonificația pentru copil constituie o prestație familială în sensul acestui regulament.

(¹) JO C 200, 7.7.2012.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 24 octombrie 2013 (cerere de decizie preliminară formulată de Administrativen sad Sofia-grad — Bulgaria) — Stoilov i Ko EOOD/Nachalnik na Mitnitsa Stolichna

(Cauza C-180/12) (¹)

(Trimitere preliminară — Dispariția unui temei juridic al deciziei în discuție în litigiul principal — Lipsa de pertinență a întrebărilor adresate — Nepronunțare asupra fondului)

(2013/C 367/17)

Limba de procedură: bulgara

Instanța de trimitere

Administrativen sad Sofia-grad

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Stoilov i Ko EOOD

Pârât: Nachalnik na Mitnitsa Stolichna

Obiectul

Cerere de decizie preliminară — Administrativen sad Sofia-grad — Interpretarea Regulamentului (CE) nr. 1031/2008 al Comisiei din 19 septembrie 2008 de modificare a anexei I la Regulamentul (CEE) nr. 2658/87 al Consiliului privind Nomenclatura tarifară și statistică și Tariful vamal comun (JO L 291, p. 1) și a Regulamentului (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului vamal comunitar (JO L 302, p. 1, Ediție specială, 02/vol. 5, p. 58), precum și a articolului 41 alineatul (2) litera (a) și a articolului 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene — Clasificarea tarifară a mărfurilor — Clasificarea mărfii (materiale pentru fabricarea stourilor) la codul 5407 61 30 din Nomenclatura combinată, din cauza caracteristicilor sale, în calitate de „șesătură” sau clasificare la codul 6303 92 10, din cauza destinației sale unice, în calitate de „storuri de interior” — Decizie de recuperare a creanțelor statului privind obligația de plată a unui supliment de taxe vamale și de TVA ca urmare a concluziilor expertizei laboratorului vamal — Principiul protecției încrederii legitime în raport cu împrejurările depunerii declarației vamale

Dispozitivul

Nu este necesar să se răspundă la întrebările adresate de Administrativen sad Sofia grad (Bulgaria).

(¹) JO C 194, 30.6.2012.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 17 octombrie 2013 (cerere de decizie preliminară formulată de Finanzgericht Düsseldorf — Germania) — Yvon Welte/Finanzamt Velbert

(Cauza C-181/12) (¹)

(Libera circulație a capitalurilor — Articolele 56 CE-58 CE — Impozite pe succesiuni — De cuius și moștenitor rezidenți într-o țară terță — Masă succesorală — Bun imobiliar situat într-un stat membru — Drept la reducerea bazei de impozitare — Tratat diferit al rezidenților și al nerezidenților)

(2013/C 367/18)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Finanzgericht Düsseldorf

Părțile din procedura principală

Reclamant: Yvon Welte

Pârât: Finanzamt Velbert

Obiectul

Cerere de decizie preliminară — Finanzgericht Düsseldorf — Interpretarea art. 63 TFUE și 65 TFUE — Reglementare a unui stat membru în materie de impozit pe succesiuni care stabilește partea neimpozabilă a valorii unui imobil la 2 000 de euro în cazul în care de cuius și moștenitorul au reședința într-un stat terț, în condițiile în care această parte neimpozabilă este de 500 000 de euro în cazul în care sau de cuius, sau moștenitorul își are reședința pe teritoriul național

Dispozitivul

Articolele 56 CE și 58 CE trebuie interpretate în sensul că se opun unei reglementări dintr-un stat membru privind calculul impozitului pe succesiune care prevede, în cazul transmiterii prin succesiune a unui imobil situat pe teritoriul acestui stat, că reducerea bazei de impozitare atunci când, precum în împrejurările din cauza principală, defunctul și moștenitorul erau rezidenți, la momentul decesului, într-o țară terță precum Confederația Elvețiană, este inferioară reducerii care ar fi fost aplicată dacă cel puțin una dintre persoanele sus-menționate ar fi locuit în acel moment în statul membru respectiv.

(¹) JO C 174, 16.6.2012.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 17 octombrie 2013 (cerere de decizie preliminară formulată de Hof van Cassatie van België — Belgia) — United Antwerp Maritime Agencies (UNAMAR) NV/Navigation Maritime Bulgare

(Cauza C-184/12) (¹)

[Convenția de la Roma privind legea aplicabilă obligațiilor contractuale — Articolul 3 și articolul 7 alineatul (2) — Libertate de alegere a părților — Limite — Norme de aplicare imediată — Directiva 86/653/CEE — Agenți comerciali independenți — Contracte de vânzare sau de cumpărare de produse — Rezilierea contractului de agenție de către comitent — Reglementare națională de transpunere care prevede o protecție mai extinsă decât cerințele minime ale directivei și care prevede de asemenea protecția agenților comerciali în cadrul contractelor de furnizare de servicii]

(2013/C 367/19)

Limba de procedură: olandeza

Instanța de trimitere

Hof van Cassatie van België

Părțile din procedura principală

Reclamantă: United Antwerp Maritime Agencies (UNAMAR) NV

Pârâtă: Navigation Maritime Bulgare

Obiectul

Cerere de decizie preliminară — Hof van Cassatie van België — Interpretarea articolului 3 și a articolului 7 alineatul (2) din Convenția privind legea aplicabilă obligațiilor contractuale, deschisă spre semnare la Roma la 19 iunie 1980 (JO 1980, L 266, p. 1, JO 2007, L 347, p. 3) și a Directivei 86/653/CEE a Consiliului din 18 decembrie 1986 privind coordonarea legislației statelor membre referitoare la agenții comerciali independenți (JO L 382, p. 17, Ediție specială, 06/vol. 1, p. 176) — Libertatea de alegere a părților — Limite — Contract de agenție comercială — Clauză care desemnează ca lege aplicabilă, legea statului comitentului — Sesizarea instanței de la locul unde are sediul agentul comercial

Dispozitivul

Articolul 3 și articolul 7 alineatul (2) din Convenția privind legea aplicabilă obligațiilor contractuale, deschisă spre semnare la Roma la 19 iunie 1980, trebuie interpretate în sensul că aplicarea legii unui stat membru al Uniunii Europene care oferă protecția minimă prevăzută de Directiva 86/653/CEE a Consiliului din 18 decembrie 1986 privind coordonarea legislației statelor membre referitoare la agenții comerciali independenți, aleasă de părțile la un contract de agenție comercială, poate fi înlăturată de instanța sesizată, aflată în alt stat membru, în favoarea lex fori pentru un motiv întemeiat pe caracterul imperativ, în ordinea juridică a acestui din urmă stat membru, al normelor aplicabile situației agenților comerciali independenți numai dacă instanța sesizată constată pe baza unei analize detaliate că, în cadrul acestei transpuneri, legiuitorul statului forului a considerat că este esențial, în ordinea juridică vizată, să acorde agentului comercial o protecție mai extinsă decât cea prevăzută de directiva menționată, ținând seama în această privință de natura și de obiectul unor astfel de dispoziții imperative.

(¹) JO C 200, 7.7.2012.

Hotărârea Curții (Camera a doua) din 17 octombrie 2013 (cerere de decizie preliminară formulată de Högsta domstolen — Suedia) — Billerud Karlsborg AB, Billerud Skärblacka AB/Naturvårdsverket

(Cauza C-203/12) (¹)

[Directiva 2003/87/CE — Sistem de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră — Amendă pentru depășirea emisiilor — Noțiunea de depășire a emisiilor — Asimilare cu o neîndeplinire a obligațiilor a obligației de a restitui, în termenele prevăzute de directivă, cote suficiente pentru acoperirea emisiilor din anul precedent — Inexistența cauzei exoneratorii în cazul deținerii efective a cotelor nerestituite, cu excepția forței majore — Imposibilitatea adaptării amenzii — Proporționalitate]

(2013/C 367/20)

Limba de procedură: suedeza

Instanța de trimitere

Högsta domstolen

Părțile din procedura principală

Reclamante: Billerud Karlsborg AB, Billerud Skärblacka AB

Pârâtă: Naturvårdsverket

Obiectul

Cerere de decizie preliminară — Högsta domstolen — Interpretarea articolului 16 alineatele (3) și (4) din Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 octombrie 2003 de stabilire a unui sistem de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră în cadrul Comunității și de modificare a Directivei 96/61/CE a Consiliului (JO L 275, p. 32, Ediție specială, 15/vol.10, p. 78) — Sancțiuni prevăzute de directivă — Obligația operatorului care nu restituie, până la data de 30 aprilie a fiecărui an, cote suficiente pentru a-și reglementa emisiile din anul anterior, de a plăti o amendă, deși nerestituirea se datorează unei neglijențe, unei erori administrative sau unei probleme tehnice — Posibilitatea sau imposibilitatea de a pronunța o anulare a amenzii sau o reducere a cuantumului acesteia

Dispozitivul

1. Articolul 16 alineatele (3) și (4) din Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 octombrie 2003 de stabilire a unui sistem de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră în cadrul Comunității și de modificare a Directivei 96/61/CE a Consiliului trebuie interpretat în sensul că se opune excluderii de la aplicarea amenzii pentru depășirea emisiilor pe care o prevede a operatorului care nu a restituit până la data de 30 aprilie a anului în curs cotele de dioxid de carbon echivalent care corespund emisiilor sale din anul precedent, deși dispune la această dată de un număr suficient de cote.
2. Articolul 16 alineatele (3) și (4) din Directiva 2003/87 trebuie interpretat în sensul că cuantumul amenzii forfetare prevăzut de această dispoziție nu poate fi adaptat de instanța națională în temeiul principiului proporționalității.

(¹) JO C 184, 23.6.2012.

Hotărârea Curții (Camera a opta) din 17 octombrie 2013 (cerere de decizie preliminară formulată de Bundespatentgericht — Germania) — Sumitomo Chemical Co. Ltd/Deutsches Patent- und Markenamt

(Cauza C-210/12) (¹)

[Dreptul brevetelor — Produse fitosanitare — Certificat suplimentar de protecție — Regulamentul (CE) nr. 1610/96 — Directiva 91/414/CEE — Autorizație de introducere pe piață de urgență în temeiul articolului 8 alineatul (4) din această directivă]

(2013/C 367/21)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundespatentgericht

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Sumitomo Chemical Co. Ltd

Pârât: Deutsches Patent- und Markenamt

Obiectul

Cerere de decizie preliminară — Bundespatentgericht — Interpretarea articolului 3 alineatul (1) litera (b), precum și a articolului 7 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 1610/96 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 iulie 1996 privind crearea unui certificat suplimentar de protecție pentru produsele fitosanitare (JO L 198, p. 30, Ediție specială, 03/vol. 19, p. 160) — Posibilitatea de a stabili certificatul pe baza unei autorizații prealabile de introducere pe piață, eliberate conform articolului 8 alineatul (4) din Directiva 91/44/CEE — Substanța activă clotianidin

Dispozitivul

1. Articolul 3 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 1610/96 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 iulie 1996 privind crearea unui certificat suplimentar de protecție pentru produsele fitosanitare trebuie interpretat în sensul că se opune acordării unui certificat suplimentar de protecție pentru un produs fitosanitar cu privire la care s-a acordat o autorizație de introducere pe piață de urgență în temeiul articolului 8 alineatul (4) din Directiva 91/414/CEE a Consiliului din 15 iulie 1991 privind introducerea pe piață a produselor de uz fitosanitar, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2005/58/CE a Comisiei din 21 septembrie 2005.
2. Articolul 3 alineatul (1) litera (b) și articolul 7 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1610/96 trebuie interpretate în sensul că se opun ca o cerere de certificat suplimentar de protecție să fie depusă înainte de data la care produsul fitosanitar a obținut autorizația de introducere pe piață prevăzută la articolul 3 alineatul (1) litera (b) din acest regulament.

(¹) JO C 209, 14.7.2012.

Hotărârea Curții (Camera a doua) din 24 octombrie 2013
— Land Burgenland, Grazer Wechselseitige Versicherung AG, Republica Austria/Comisia Europeană, Republica Austria

(Cauzele conexe C-214/12 P, C-215/12 P și C-223/12 P) ⁽¹⁾

[*Recurs — Concurență — Ajutoare de stat — Ajutor declarat ilegal și incompatibil cu piața comună — Ajutor acordat grupului Grazer Wechselseitige (GRAWE) cu ocazia privatizării Bank Burgenland AG — Stabilirea prețului de piață — Procedură de cerere de ofertă — Condiții nelegale care nu au incidență asupra ofertei celei mai ridicate — Criteriul denumit al „vânzătorului privat” — Distincție între obligațiile care incumbă statului atunci când își exercită prerogativele de putere publică și cele care îi incumbă atunci când acționează în calitate de acționar — Denaturarea unor elemente de probă — Obligația de motivare]*

(2013/C 367/22)

Limba de procedură: germana

Părțile

Recurenți: Land Burgenland, (reprezențanți: U. Soltész, P. Melcher și A. Egger, Rechtsanwälte), Grazer Wechselseitige Versicherung AG (reprezentant: H. Wollmann, Rechtsanwalt), Republica Austria (reprezențanți: C. Pesendorfer și M. J. Bauer, agenți)

Celelalte părți din procedură: Comisia Europeană (reprezențanți: L. Flynn, V. Kreuzschitz și T. Maxian Rusche, agenți), Republica Austria, Land Burgenland

Intervenientă în susținerea Land Burgenland și a Republicii Austria: Republica Federală Germania (reprezențanți: K. Petersen, precum și T. Henze și J. Möller, agenți)

Obiectul

Recurs formulat împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a șasea) din 28 februarie 2012, Land Burgenland și Austria/Comisia (T-268/08 și T-281/08), prin care Tribunalul a respins acțiunile în anulare a Deciziei 2008/719/CE a Comisiei din 30 aprilie 2008 privind ajutorul de stat C 56/06 (ex NN 77/06) pus în aplicare de Austria pentru privatizarea Bank Burgenland (JO L 239, p. 32) — Încălcarea dreptului Uniunii și, în special, a articolului 107 alin. (1) TFUE — Aprecieri eronate a garanției de bună execuție („Ausfallhaftung”) a Land Burgenland în favoarea Bank Burgenland

Dispozitivul

1. Respinge recursurile.
2. Obligă Land Burgenland, Grazer Wechselseitige Versicherung AG și Republica Austria la plata cheltuielilor de judecată.
3. Republica Federală Germania suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 194, 30.6.2012.
JO C 184, 23.06.2012.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 17 octombrie 2013
(cerere de decizie preliminară formulată de Landgericht Saarbrücken — Germania) — Lokman Emrek/Vlado Sabranovic

(Cauza C-218/12) ⁽¹⁾

[*Regulamentul (CE) nr. 44/2001 — Articolul 15 alineatul (1) litera (c) — Competență în materia contractelor încheiate de consumatori — Limitare eventuală a acestei competențe la contractele încheiate la distanță — Legătură de cauzalitate între activitatea comercială sau profesională direcționată spre statul membru de domiciliu al consumatorului prin intermediul internetului și încheierea contractului]*

(2013/C 367/23)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Landgericht Saarbrücken

Părțile din procedura principală

Reclamant: Lokman Emrek

Pârât: Vlado Sabranovic

Obiectul

Cerere de decizie preliminară — Landgericht Saarbrücken — Interpretarea articolului 15 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (CE) nr. 44/2001 al Consiliului privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială (JO 2001, L 12, p. 1, Ediție specială, 19/vol. 3, p. 74) — Competență în materia contractelor încheiate de consumatori — Situație în care un antreprenor dispune de un site internet „direcționat” către statul membru în care își are domiciliul consumatorul — Necesitatea unei legături de cauzalitate între această activitate și încheierea contractului de către consumator — Limitare eventuală a competenței în materia contractelor încheiate de consumatori la contractele la distanță

Dispozitivul

1. Articolul 15 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (CE) nr. 44/2001 al Consiliului din 22 decembrie 2000 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială trebuie interpretat în sensul că nu impune existența unei legături de cauzalitate între mijlocul folosit pentru direcționarea activității comerciale sau profesionale spre statul membru de domiciliu al consumatorului, respectiv un site internet, și încheierea contractului cu acest consumator. Totuși, existența unei astfel de legături de cauzalitate constituie un indiciu al faptului că respectivul contract este aferent unei astfel de activități.

⁽¹⁾ JO C 243, 11.8.2012.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 24 octombrie 2013 (cerere de decizie preliminară formulată de Verwaltungsgericht Hannover — Germania) — Andreas Ingemar Thiele Meneses/Region Hannover

(Cauza C-220/12) ⁽¹⁾

(Cetățenia Uniunii — Articolele 20 TFUE și 21 TFUE — Dreptul de liberă circulație și de ședere — Resortisant al unui stat membru — Studii efectuate în alt stat membru — Acordarea unui ajutor pentru formare — Condiția domiciliului permanent — Situarea locului de formare în statul de domiciliu al solicitantului sau într-un stat vecin — Excepție limitată — Împrejurări specifice solicitantului)

(2013/C 367/24)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Verwaltungsgericht Hannover

Părțile din procedura principală

Reclamant: Andreas Ingemar Thiele Meneses

Pârâtă: Region Hannover

Obiectul

Cerere de decizie preliminară — Verwaltungsgericht Hannover — Interpretarea articolelor 20 și 21 TFUE — Beneficiul ajutorului pentru formare („BaföG”) — Reglementarea unui stat membru care condiționează acest beneficiu pentru resortisanții săi care au reședința în străinătate de „împrejurări specifice” și care limitează locul de formare la statul de reședință sau la unul dintre statele vecine

Dispozitivul

Articolele 20 TFUE și 21 TFUE trebuie interpretate în sensul că se opun unei reglementări a unui stat membru, precum cea în discuție în cauza principală, care subordonează, în principiu, acordarea unui ajutor pentru formare pentru studiile efectuate într-un alt stat membru condiției unice de a avea un domiciliu permanent, în sensul acestei reglementări, stabilit pe teritoriul național și care, în situația în care solicitantul este un resortisant național care nu are domiciliul permanent pe acest teritoriu național, nu prevede un ajutor pentru formarea în străinătate decât în statul de domiciliu al solicitantului sau într-un stat învecinat acestuia și numai dacă împrejurări specifice îl justifică.

⁽¹⁾ JO C 287, 22.9.2012.

Hotărârea Curții (Camera a șasea) din 17 octombrie 2013 — Comisia Europeană/Republica Elenă

(Cauza C-263/12) ⁽¹⁾

(Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Ajutoare de stat — Deciziei a Comisiei prin care se dispune recuperarea unui ajutor — Neexecutare)

(2013/C 367/25)

Limba de procedură: greaca

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: M. Patakia și B. Stromsky, agenți)

Pârâtă: Republica Elenă (reprezentanți: P. Mylonopoulos, K. Boskovits, G. Kanellopoulos, precum și de M. Karageorgou, agenți)

Obiectul

Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Încălcarea articolelor 2, 3 și 4 din Decizia 2011/452/UE a Comisiei din 23 februarie 2011 privind ajutorul de stat C-48/08 (ex NN 61/08) acordat de Grecia în favoarea întreprinderii Ellinikos Xrysos SA [notificată cu numărul C(2011) 1006] (JO L 193, p.27) — Neadoptarea tuturor măsurilor necesare pentru restituirea unui ajutor care a fost considerat ilegal și incompatibil cu piața comună

Dispozitivul

1. Prin neadoptarea, în termenele prevăzute, a tuturor măsurilor necesare pentru a recupera de la Ellinikos Xrysos AE ajutorul acordat acestei întreprinderi cu ocazia vânzării de către statul elen a unor bunuri imobile, ajutor care a fost declarat ilegal și incompatibil cu piața comună prin Decizia C(2011) 1006 final a Comisiei din 23 februarie 2011 privind ajutorul de stat C 48/08 (ex NN 61/08) acordat de Grecia în favoarea întreprinderii Ellinikos Xrysos SA, Republica Elenă nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolelor 2 și 3 din această decizie.
2. Obligă Republica Elenă la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 217, 21.7.2012.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 24 octombrie 2013 (cerere de decizie preliminară formulată de Verwaltungsgericht Hannover — Germania) — Samantha Elrick/Bezirksregierung Köln

(Cauza C-275/12) ⁽¹⁾

(Cetățenia Uniunii — Articolele 20 TFUE și 21 TFUE — Dreptul de liberă circulație și de ședere — Resortisant al unui stat membru — Studii efectuate într-un alt stat membru — Ajutor pentru formare — Condiții — Durată a formării mai mare sau egală cu doi ani — Obținerea unei diplome profesionale)

(2013/C 367/26)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Verwaltungsgericht Hannover

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Samantha Elrick

Pârâtă: Bezirksregierung Köln

Obiectul

Cerere de decizie preliminară — Verwaltungsgericht Hannover — Interpretarea articolelor 20 și 21 TFUE — Beneficiul ajutorului pentru formare („Bafög”) — Reglementarea unui stat membru care prevede acest beneficiu pentru o formare determinată, cu o durată de un an, realizată pe teritoriul național, dar care îl exclude pentru o formare comparabilă într-un alt stat membru

Dispozitivul

Articolele 20 TFUE și 21 TFUE trebuie interpretate în sensul că se opun unei reglementări a unui stat membru precum cea în discuție în litigiul principal, care subordonează acordarea unui ajutor pentru formare, în vederea efectuării de către un resortisant cu domiciliul în acest stat membru a unor studii în alt stat membru, condiției ca această formare să se finalizeze prin obținerea unei diplome profesionale echivalente celor acordate de un liceu profesional situat în statul care acordă ajutorul pentru formare după parcurgerea unui ciclu de studii de cel puțin doi ani, în timp ce persoanei interesate i s ar fi acordat un ajutor pentru formare în considerarea situației sale speciale dacă ar fi ales să efectueze în acest din urmă stat o formare cu o durată mai mică de doi ani, echivalentă cu cea pe care intenționa să o urmeze în alt stat membru.

⁽¹⁾ JO C 250, 18.8.2012.

Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 22 octombrie 2013 (cerere de decizie preliminară formulată de Nejvyšší správní soud — Republica Cehă) — Jiří Sabou/Finanční ředitelství pro hlavní město Prahu

(Cauza C-276/12) ⁽¹⁾

(Directiva 77/799/CEE — Asistență reciprocă acordată de autoritățile din statele membre în domeniul impozitării directe — Schimb de informații la cerere — Procedură fiscală — Drepturi fundamentale — Limita întinderii obligațiilor statului membru solicitant și ale statului membru solicitat în raport cu persoana impozabilă — Inexistența obligației de a informa persoana impozabilă cu privire la cererea de asistență — Inexistența obligației de a invita persoana impozabilă să participe la audierea unor martori — Dreptul contribuabilului de a repune în discuție informația trimisă — Conținut minim al informației trimise)

(2013/C 367/27)

Limba de procedură: ceha

Instanța de trimitere

Nejvyšší správní soud

Părțile din procedura principală

Reclamant: Jiří Sabou

Pârât: Finanční ředitelství pro hlavní město Prahu

Obiectul

Cerere de decizie preliminară — Nejvyšší správní soud — Interpretarea art. 1, art. 2, art. 6, art. 7 alin. (1) și art. 8 alin. (1) din Directiva 77/799/CEE a Consiliului din 19 decembrie 1977 privind asistența reciprocă acordată de autoritățile competente din statele membre în domeniul impozitării directe (JO L 336, p. 15, Ediție specială, 09/vol. 1, p. 21), și a art. 41 alin. (2) lit. (a) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene (JO C 303, p. 1) — Drepturi fundamentale pentru contribuabil în cadrul unei proceduri fiscale inițiate împotriva sa, precum dreptul de a fi informat în legătură cu decizia autorității competente din statul solicitant de a formula o cerere de informații, de a participa la formularea acestei cereri, de a fi informat în prealabil în legătură cu desfășurarea unei audieri de martori în statul solicitat și de a participa la aceasta, precum și de a contesta veridicitatea informațiilor furnizate de autoritatea competentă din acel stat

Dispozitivul

1. Dreptul Uniunii, astfel cum rezultă în special din Directiva 77/799/CEE a Consiliului din 19 decembrie 1977 privind asistența reciprocă acordată de autoritățile competente din statele membre în domeniul impozitării directe și al impozitării primelor de asigurare, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2006/98/CE a Consiliului din 20 noiembrie 2006, și din dreptul fundamental de a fi ascultat, trebuie interpretat în sensul că nu conferă persoanei impozabile dintr-un stat membru nici dreptul de a fi informată cu privire la cererea de asistență

adresată de acest stat unui alt stat membru cu scopul, printre altele, de a verifica datele furnizate de această persoană impozabilă în cadrul declarației sale de impozit pe venit, nici dreptul de a participa la formularea cererii adresate statului membru solicitat, nici dreptul de a participa la audierile unor martori organizate de acest din urmă stat.

2. Directiva 77/799, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2006/98, nu reglementează aspectul referitor la condițiile în care persoana impozabilă poate contesta exactitatea informației transmise de statul membru solicitat și nu impune nicio cerință specială în ceea ce privește conținutul informației transmise.

(¹) JO C 273, 8.9.2012.

Hotărârea Curții (Camera a doua) din 24 octombrie 2013 (cerere de decizie preliminară formulată de Augstākās tiesas Senāts — Letonia) — Vitālijs Drozdovs/AAS „Baltikums”

(Cauza C-277/12) (¹)

[Asigurare obligatorie de răspundere civilă pentru pagubele produse de autovehicule — Directiva 72/166/CEE — Articolul 3 alineatul (1) — Directiva 90/232/CEE — Articolul 1 — Accident rutier — Decesul părinților solicitantului minor — Drept la despăgubire al copilului — Prejudiciu moral — Despăgubire — Acoperire prin asigurarea obligatorie]

(2013/C 367/28)

Limba de procedură: letona

Instanța de trimitere

Augstākās tiesas Senāts

Părțile din procedura principală

Reclamant: Vitālijs Drozdovs

Pârâtă: AAS „Baltikums”

Obiectul

Cerere de decizie preliminară — Augstākās tiesas Senāts — Interpretarea articolului 3 din Prima directivă 72/166/CEE a Consiliului din 24 aprilie 1972 privind apropierea legislațiilor statelor membre cu privire la asigurarea de răspundere civilă auto și introducerea obligației de asigurare a acestei răspunderi (JO L 103, p. 1, Ediție specială, 06/vol. 1, p. 10) precum și a articolelor 1 și 2 din A doua directivă 84/5/CEE a Consiliului din 30 decembrie 1983 privind apropierea legislațiilor statelor membre privind asigurarea de răspundere civilă pentru pagubele produse de autovehicule (JO 1984 L 8, p. 17, Ediție specială, 06/vol. 1, p. 104) — Asigurare de răspundere civilă auto — Stabilirea prejudiciilor acoperite în mod obligatoriu de asigurarea de răspundere civilă auto — Posibilitate de a

include prejudiciul moral în despăgubirea obligatorie pentru prejudiciul corporal — Reglementare națională care prevede un quantum al despăgubirii pentru dureri și suferințe psihologice net inferior quantumului stabilit de directivele pentru despăgubirea prejudiciilor corporale

Dispozitivul

1. Articolul 3 alineatul (1) din Directiva 72/166/CEE a Consiliului din 24 aprilie 1972 privind apropierea legislațiilor statelor membre cu privire la asigurarea de răspundere civilă auto și introducerea obligației de asigurare a acestei răspunderi și articolul 1 alineatele (1) și (2) din A doua directivă 84/5/CEE a Consiliului din 30 decembrie 1983 privind apropierea legislațiilor statelor membre privind asigurarea de răspundere civilă pentru pagubele produse de autovehicule trebuie interpretate în sensul că asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagubele produse de autovehicule trebuie să acopere despăgubirea pentru prejudiciile morale suferite de persoanele apropiate victimelor decedate într-un accident rutier, în măsura în care această despăgubire este prevăzută în temeiul răspunderii civile a asiguratului de dreptul național aplicabil litigiului principal.

2. Articolul 3 alineatul (1) din Directiva 72/166 și articolul 1 alineatele (1) și (2) din A doua directivă 84/5 trebuie interpretate în sensul că se opun unor dispoziții naționale potrivit cărora asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagubele produse de autovehicule nu acoperă despăgubirea pentru prejudiciul moral datorată, potrivit dreptului național al răspunderii civile, ca urmare a decesului unor membri ai familiei apropiate într-un accident rutier decât până la concurența unei valori maxime inferioare celor stabilite la articolul 1 alineatul (2) din A doua directivă 84/5.

(¹) JO C 235, 4.8.2012.

Hotărârea Curții (Camera a patra) din 17 octombrie 2013 (cerere de decizie preliminară formulată de Verwaltungsgericht Gelsenkirchen — Germania) — Michael Schwarz/Stadt Bochum

(Cauza C-291/12) (¹)

[Trimitere preliminară — Spațiul de libertate, securitate și justiție — Pașaport biometric — Amprente digitale — Reglementul (CE) nr. 2252/2004 — Articolul 1 alineatul (2) — Validitate — Temei juridic — Procedură de adoptare — Articolele 7 și 8 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene — Dreptul la respectarea vieții private — Dreptul la protecția datelor cu caracter personal — Proporționalitate]

(2013/C 367/29)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Verwaltungsgericht Gelsenkirchen

Părțile din procedura principală

Reclamant: Michael Schwarz

Pârât: Stadt Bochum

Obiectul

Cerere de decizie preliminară — Verwaltungsgericht Gelsenkirchen — Validitatea articolului 1 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 2252/2004 al Consiliului din 13 decembrie 2004 privind standardele pentru elementele de securitate și elementele biometrice integrate în pașapoarte și în documente de călătorie emise de statele membre (JO L 385, p. 1, Ediție specială, 01/vol. 5, p. 155), astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 444/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 6 mai 2009 (JO L 142, p. 1, rectificare în JO L 188, p. 127), în raport cu articolul 8 din Carta drepturilor fundamentale, precum și cu articolul 8 din Convenția Europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale — Dreptul unei persoane de a i se emite un pașaport fără ca amprente sale digitale să fie înregistrate

Dispozitivul

Examinarea întrebării adresate nu a evidențiat elemente de natură să afecteze validitatea articolului 1 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 2252/2004 al Consiliului din 13 decembrie 2004 privind standardele pentru elementele de securitate și elementele biometrice integrate în pașapoarte și în documente de călătorie emise de statele membre, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 444/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 6 mai 2009.

(¹) JO C 273, 8.9.2012.

Hotărârea Curții (Camera a opta) din 17 octombrie 2013 — Comisia Europeană/Republica Italiană

(Cauza C-344/12) (¹)

(Neîndeplinirea obligațiilor unui stat membru — Ajutoare de stat — Ajutor acordat de Republica Italiană în favoarea Alcoa Trasformazioni — Decizia 2010/460/CE a Comisiei prin care se constată incompatibilitatea acestui ajutor și se dispune recuperarea sa — Neexecutare în termenul stabilit)

(2013/C 367/30)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: G. Conte și D. Grespan, agenți)

Pârât: Republica Italiană (reprezentanți: G. Palmieri, agent, asistat de C. Gerardis, avvocato dello Stato)

Obiectul

Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Neadoptarea măsurilor necesare pentru a se conforma articolelor 2, 3 și 4 din Decizia C(2009) 8112 final a Comisiei din 19 noiembrie 2009 privind ajutoarele de stat C 38/A/2004

(ex NN 58/2004) și C 36/B/2006 (ex NN 38/2006) acordate de Republica Italiană în favoarea Alcoa Trasformazioni srl, precum și încălcarea articolului 288 TFUE

Dispozitivul

1. Prin faptul că nu a adoptat, în termenul prevăzut, toate măsurile necesare pentru a recupera de la beneficiar ajutorul de stat declarat ilegal și incompatibil cu piața comună la articolul 1 din Decizia 2010/460/CE a Comisiei din 19 noiembrie 2009 privind ajutoarele de stat C 38/A/04 (ex NN 58/04) și C 36/B/06 (ex NN 38/06) acordate de Italia în favoarea Alcoa Trasformazioni, Republica Italiană nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolelor 2 și 3 din această decizie.
2. Obligă Republica Italiană la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 287, 22.9.2012.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 17 octombrie 2013 (cerere de decizie preliminară formulată de Bundesgerichtshof — Germania) — RLvS Verlagsgesellschaft mbH/ Stuttgarter Wochenblatt GmbH

(Cauza C-391/12) (¹)

[Directiva 2005/29/CE — Practici comerciale neloiale — Domeniu de aplicare ratione personae — Omisiuni înșelătoare în reportajele publicitare — Reglementare a unui stat membru care interzice orice material publicat cu titlu oneros fără mențiunea „anunț” („Anzeige”) — Armonizare completă — Măsuri mai stricte — Libertatea presei]

(2013/C 367/31)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesgerichtshof

Părțile din procedura principală

Reclamantă: RLvS Verlagsgesellschaft mbH

Pârâtă: Stuttgarter Wochenblatt GmbH

Obiectul

Cerere de decizie preliminară — Bundesgerichtshof — Interpretarea Directivei 2005/29/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 mai 2005 privind practicile comerciale neloiale ale întreprinderilor de pe piața internă față de consumatori și de modificare a Directivei 84/450/CEE a Consiliului, a Directivelor 97/7/CE, 98/27/CE și 2002/65/CE ale Parlamentului European și ale Consiliului și a Regulamentului (CE) nr. 2006/2004 al Parlamentului European și al Consiliului (JO L 149, p. 22, Ediție specială, 15/vol. 14, p. 260 și, în special, a articolului 3 alineatul (5), a articolului 4 și a articolului 7 alineatul (2) din directivă, precum și a punctului 11 din anexa I la aceasta — Omisiuni înșelătoare în reportajele publicitare — Reglementare a unui stat membru care interzice publicările cu titlu oneros fără mențiunea „anunț” („Anzeige”)

Dispozitivul

În împrejurări precum cele din litigiul principal, Directiva 2005/29/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 mai 2005 privind practicile comerciale neloiale ale întreprinderilor de pe piața internă față de consumatori și de modificare a Directivei 84/450/CEE a Consiliului, a Directivelor 97/7/CE, 98/27/CE și 2002/65/CE ale Parlamentului European și ale Consiliului și a Regulamentului (CE) nr. 2006/2004 al Parlamentului European și al Consiliului („Directiva privind practicile comerciale neloiale”) nu ar putea fi invocată împotriva editorilor de presă, astfel încât, în aceste împrejurări, respectiva directivă trebuie interpretată în sensul că nu se opune aplicării unei dispoziții naționale în temeiul căreia acești editori sunt obligați să introducă o mențiune specifică, în speță termenul „anunț” („Anzeige”), în orice material publicat în periodicele lor pentru care primesc o remunerație, cu excepția cazului în care caracterul publicitar al materialului poate fi recunoscut, la modul general, ca urmare a dispunerii în pagină sau a formei acestuia.

(¹) JO C 343, 10.11.2012.

Hotărârea Curții (Camera a zecea) din 24 octombrie 2013 (cerere de decizie preliminară formulată de Înalta Curte de Casație și Justiție — România) — Agenția Națională de Administrare Fiscală/SC Rafinăria Steaua Română SA

(Cauza C-431/12) (¹)

(Fiscalitate — Taxă pe valoarea adăugată — Rambursarea excedentului de TVA prin compensare — Anularea notelor de compensare — Obligația de a plăti dobânzi de întârziere persoanei impozabile)

(2013/C 367/32)

Limba de procedură: româna

Instanța de trimitere

Înalta Curte de Casație și Justiție

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Agenția Națională de Administrare Fiscală

Pârâtă: SC Rafinăria Steaua Română SA

Obiectul

Cerere de decizie preliminară — Înalta Curte de Casație și Justiție — Interpretarea articolului 183 din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (JO L 347, p. 1, Ediție specială, 09/vol. 3, p. 7) — Restituirea excedentului de TVA prin compensare — Obligația autorităților fiscale de a plăti dobânzile de întârziere în cazul anulării de către o instanță a deciziilor de impunere

Dispozitivul

Articolul 183 din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată trebuie interpretat în sensul că se opune ca o persoană impozabilă care a solicitat rambursarea excedentului de taxă pe

valoarea adăugată achitată în amonte din taxa pe valoarea adăugată pe care o datorează să nu poată obține din partea administrației fiscale a unui stat membru dobânzi de întârziere aferente rambursării efectuate tardiv de această administrație pentru o perioadă în care erau în vigoare acte administrative care excludeau rambursarea și care au fost anulate ulterior printr-o decizie judecătorească.

(¹) JO C 399, 22.12.2012.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 24 octombrie 2013 (cerere de decizie preliminară formulată de Finanzgericht Hamburg — Germania) — Metropol Spielstätten Unternehmersgesellschaft (haftungsbeschränkt)/Finanzamt Hamburg-Bergedorf

(Cauza C-440/12) (¹)

(Fiscalitate — TVA — Jocuri de noroc — Reglementare a unui stat membru care supune exploatarea aparatelor de tip slot machine cu posibilități limitate de câștig în mod cumulativ TVA ului și unei taxe speciale — Admisibilitate — Bază de impozitare — Posibilitatea persoanei impozabile de a recupera TVA-ul)

(2013/C 367/33)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Finanzgericht Hamburg

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Metropol Spielstätten Unternehmersgesellschaft (haftungsbeschränkt)

Pârât: Finanzamt Hamburg-Bergedorf

Obiectul

Cerere de decizie preliminară — Finanzgericht Hamburg — Interpretarea articolului 1 alineatul (2) primul paragraf, a articolului 73, a articolului 135 alineatul (1) litera (i), precum și a articolului 401 Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (JO L 347, p. 1, Ediție specială 09/vol. 3, p. 7) — Impozitarea jocurilor de noroc — Reglementare a unui stat membru care supune exploatarea aparatelor de tip slot machine cu posibilități limitate de câștig în mod cumulativ TVA ului și unei taxe speciale

Dispozitivul

1. Articolul 401 din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată coroborat cu articolul 135 alineatul (1) litera (i) din aceasta trebuie interpretat în sensul că taxa pe valoarea adăugată și un impozit național special pe jocurile de noroc pot fi percepute cumulativ, cu condiția ca acest impozit să nu se poată caracteriza ca taxă pe cifra de afaceri.

2. Articolul 1 alineatul (2) prima teză și articolul 73 din Directiva 2006/112 trebuie interpretate în sensul că nu se opun unei dispoziții sau unei practici naționale potrivit căreia, în exploatarea unor aparate de jocuri care oferă posibilitatea unui câștig, valoarea încasărilor acestor aparate este considerată, după o anumită perioadă, bază de impozitare.
3. Articolul 1 alineatul (2) din Directiva 2006/112 trebuie interpretat în sensul că nu se opune unei dispoziții naționale care instituie un impozit nearmonizat potrivit căreia taxa pe valoarea adăugată datorată este imputată integral din acest impozit.

(¹) JO C 389, 15.12.2012.

Hotărârea Curții (Camera a șaptea) din 17 octombrie 2013 (cerere de decizie preliminară formulată de Kúria — Ungaria) — OTP Bank Nyilvános Működő Részvénytársaság/Hochtief Solution AG

(Cauza C-519/12) (¹)

[*Competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială — Regulamentul (CE) nr. 44/2001 — Competențe speciale — Articolul 5 punctul 1 litera (a) — Noțiunea „materie contractuală”*]

(2013/C 367/34)

Limba de procedură: maghiara

Instanța de trimitere

Kúria

Părțile din procedura principală

Reclamantă: OTP Bank Nyilvános Működő Részvénytársaság

Pârâtă: Hochtief Solution AG

Obiectul

Cerere de decizie preliminară — Kúria — Interpretarea articolului 5 punctul 1 litera (a) din Regulamentul (CE) nr. 44/2001 al Consiliului din 22 decembrie 2000 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială (JO L 12, p. 1, Ediție specială, 19/vol. 3, p. 74) — Competența instanței unui stat membru în materie contractuală — Acțiune a unui creditor, întemeiată pe un contract de credit, formulată împotriva unei societăți care deține o participație de control în societatea debitoare parte la contract, în temeiul normelor naționale specifice care reglementează răspunderea acestei prime societăți

Dispozitivul

Nu se poate considera că ține de „materia comercială”, în sensul articolului 5 punctul 1 litera (a) din Regulamentul (CE) nr. 44/2001 al Consiliului din 22 decembrie 2000 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și

comercială, un litigiu, precum cel din acțiunea principală, în care legislația națională impune unei persoane să răspundă de datoriile unei societăți pe care o controlează în cazul în care acea persoană nu și-a îndeplinit obligațiile de declarare consecutive obținerii controlului acelei societăți.

(¹) JO C 46, 16.2.2013.

Hotărârea Curții (Camera a șaptea) din 17 octombrie 2013 — Isdin, SA/Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale), Bial-Portela & Ca SA

(Cauza C-597/12) (¹)

[*Recurs — Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cererea de înregistrare a mărcii comunitare verbale ZEBEXIR — Marca verbală anterioară ZEBINIX — Motive relative de refuz — Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) — Obligația de motivare*]

(2013/C 367/35)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: Isdin, SA (reprezențanți: G. Marín Raigal și P. López Ronda, abogados)

Celelalte părți din procedură: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: P. Geroulakos, agent), Bial-Portela & C^a, SA

Obiectul

Recurs introdus împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a patra) din 9 octombrie 2012 în cauza T-366/11, Bial-Portela & C^a/Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI), prin care Tribunalul a anulat Decizia R 1212/2009-1 a Camerei întâi de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (OAPI) din 6 aprilie 2011, prin care se respinge calea de atac introdusă împotriva deciziei diviziei de opoziție, prin care se respinge opoziția formulată de titularul mărcii verbale comunitare „ZEBENIX”, pentru produse și servicii din clasele 3, 5 și 42, împotriva cererii de înregistrare a mărcii verbale „ZEBEXIR”, pentru produse din clasele 3 și 5 — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Risc de confuzie

Dispozitivul

- Anulează Hotărârea Tribunalului Uniunii Europene din 9 octombrie 2012, Bial-Portela/OAPI — Isdin (ZEBEXIR) (T-366/11).
- Trimite cauza spre rejudecare la Tribunalul Uniunii Europene.

3. Cererea privind cheltuielile de judecată se soluționează odată cu fondul.

(¹) JO C 86, 23.3.2013.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ungaria) la 2 septembrie 2013 — Generali-Providencia Biztosító Zrt/Közbeszerzési Hatóság Közbeszerzési Döntőbizottság

(Cauza C-470/13)

(2013/C 367/36)

Limba de procedură: maghiara

Instanța de trimitere

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Generali-Providencia Biztosító Zrt

Pârâtă: Közbeszerzési Hatóság Közbeszerzési Döntőbizottság

Întrebările preliminare

1. Statele membre pot să excludă un operator economic de la participarea la o procedură de atribuire a unui contract de achiziții publice pentru alte motive decât cele enumerate la articolul 45 din Directiva 2004/18/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 31 martie 2004 privind coordonarea procedurilor de atribuire a contractelor de achiziții publice de lucrări, de bunuri și de servicii (¹), în special pentru motive considerate justificate din punctul de vedere al protecției interesului public, a intereselor legitime ale autorității contractante sau a concurenței loiale și al menținerii legalității în concurență, și, în caz afirmativ, este compatibilă cu al doilea considerent din expunerea de motive a acestei directive și cu articolele 18 TFUE, 34 TFUE, 49 TFUE și 56 TFUE o astfel de excludere în ceea ce privește un operator economic care a săvârșit o încălcare în legătură cu activitatea sa economică sau profesională și stabilită printr-o hotărâre judecătorească cu autoritate de lucru judecat, pronunțată în urmă cu maxim cinci ani?
2. În cazul în care Curtea răspunde în sens negativ la prima întrebare, dispozițiile articolului 45 alineatul (2) primul paragraf din Directiva 2004/18, în special literele (c) și (d) ale acestei dispoziții, trebuie interpretate în sensul că se impune să fie exclus de la procedura pentru atribuirea unui contract de achiziții publice orice operator economic care a săvârșit o încălcare declarată de o autoritate administrativă sau judecătorească, în cadrul unei proceduri în

materie de concurență inițiate față respectivul operator economic, în temeiul activității sale economice sau profesionale, adoptându-se, ca urmare a încălcării menționate, măsuri juridice în materie de concurență?

(¹) Directiva 2004/18/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 31 martie 2004 privind coordonarea procedurilor de atribuire a contractelor de achiziții publice de lucrări, de bunuri și de servicii (JO L 134, p. 114, Ediție specială, 06/vol. 8, p. 116).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden (Țările de Jos) la 16 septembrie 2013 — F. Faber/Autobedrijf Hazet Ochten BV

(Cauza C-497/13)

(2013/C 367/37)

Limba de procedură: olandeza

Instanța de trimitere

Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden

Părțile din procedura principală

Reclamantă: F. Faber

Pârâtă: Autobedrijf Hazet Ochten BV

Întrebările preliminare

1. Fie în temeiul principiului efectivității, fie în temeiul obiectivului urmărit prin Directiva 1999/44 (¹) de a asigura un nivel ridicat de protecție a consumatorilor în cadrul Uniunii sau în temeiul altor dispoziții sau norme de drept al Uniunii, instanța națională este obligată să examineze din oficiu aspectul dacă cumpărătorul dintr-un contract de vânzare este (un) consumator în sensul articolului 1 alineatul (2) litera (a) din Directiva 1999/44?
2. În cazul în care răspunsul la prima întrebare este afirmativ: această obligație există și în cazul în care dosarul cauzei nu cuprinde informații cu privire la situația de fapt (sau acestea sunt insuficiente sau contradictorii) pe baza cărora să se poată stabili calitatea cumpărătorului?
3. În cazul în care răspunsul la prima întrebare este afirmativ: această obligație există și într-o procedură de apel în care cumpărătorul nu a contestat hotărârea primei instanțe în ceea ce privește faptul că în această hotărâre instanța de fond nu a examinat (din oficiu) acest aspect și că nu s-a pronunțat, în mod expres, cu privire la problema dacă cumpărătorul trebuie considerat consumator?

4. (Articolul 5 din) Directiva 1999/44 trebuie considerat drept o normă echivalentă cu normele naționale care sunt de ordine publică în cadrul ordinii juridice interne?
5. Principiul efectivității, nivelul ridicat de protecție a consumatorilor urmărit în cadrul Uniunii prin dispozițiile Directivei 1999/44 sau alte dispoziții sau norme de drept al Uniunii se opun dreptului olandez în măsura în care acesta impune consumatorului-cumpărător o obligație de a invoca neconformitatea și o sarcină a probei cu privire la obligația de informare (în timp util) a vânzătorului despre pretinsa neconformitate a bunului livrat?
6. Principiul efectivității, nivelul ridicat de protecție a consumatorilor urmărit în cadrul Uniunii prin dispozițiile Directivei 1999/44 sau alte dispoziții sau norme de drept al Uniunii se opun dreptului olandez în măsura în care acesta impune consumatorului-cumpărător o obligație de a invoca și de a face dovada că bunul este neconform și că această neconformitate a devenit aparentă în termen de șase luni de la livrare? Ce înseamnă noțiunea „neconformitate care devine aparentă” de la articolul 5 alineatul (3) din Directiva 1999/44, în special: în ce măsură trebuie consumatorul-cumpărător să prezinte fapte și împrejurări care privesc (cauza) neconformității? În acest sens, este suficient dacă consumatorul-cumpărător invocă și, în caz de contestare motivată, face dovada că bunul achiziționat nu funcționează (bine) sau trebuie să invoce și, în caz de contestare motivată, trebuie să facă dovada că neconformitatea bunului vândut este (a fost) cauza pentru care bunul nu funcționează (bine)?
7. Pentru a răspunde la întrebările precedente este relevant și aspectul că în prezenta procedură doamna Faber a fost reprezentată de avocat în fața ambelor instanțe?

(¹) Directiva 1999/44/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 mai 1999 privind anumite aspecte ale vânzării de bunuri de consum și garanțiile conexe (JO L 171, p. 12, Ediție specială, 15/vol. 5, p. 89).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Naczelny Sąd Administracyjny (Polonia) la 16 septembrie 2013 — Marian Macikowski — Komornik Sądowy Rewiru I przy Sądzie Rejonowym w Chojnicach/Dyrektor Izby Skarbowej w Gdańsku

(Cauza C-499/13)

(2013/C 367/38)

Limba de procedură: polona

Instanța de trimitere

Naczelny Sąd Administracyjny

Părțile din procedura principală

Reclamant: Marian Macikowski — Komornik Sądowy Rewiru I przy Sądzie Rejonowym w Chojnicach

Pârât: Dyrektor Izby Skarbowej w Gdańsku

Întrebările preliminare

- În lumina sistemului taxei pe valoarea adăugată care se întemeiază pe Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (¹), în special pe articolul 9 și pe articolul 193 coroborate cu articolul 199 alineatul (1) litera (g) din aceasta, este admisibilă o dispoziție de drept național precum articolul 18 din Legea privind taxa pe bunuri și servicii (ustawa o podatku od towarów i usług) din 11 martie 2004 (Dz. U. 2011, nr. 177, poziția 1054, cu modificările ulterioare, denumită în continuare „Legea privind TVA-ul”), care introduce derogări de la principiile generale privind TVA-ul, în special cu privire la subiectele de drept care au obligația să calculeze și să colecteze taxa, prin înființarea instituției contribuabilului, mai exact a unui subiect de drept care are obligația să calculeze pentru persoana impozabilă cuantumul taxei, să o colecteze de la persoana impozabilă și să o achite autorității fiscale în termenul stabilit?
- În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare:
 - În lumina principiului proporționalității în calitate de principiu general al dreptului Uniunii, este admisibilă o dispoziție de drept național precum articolul 18 din Legea privind TVA-ul, care prevede, printre altele, că taxa pentru livrarea de imobile efectuată prin intermediul executării silite a bunurilor care sunt proprietatea debitorului sau care se află în posesia acestuia cu încălcarea dispozițiilor în vigoare se calculează, se colectează și se achită de către executorul judecătoresc însărcinat cu aplicarea măsurilor de executare silită, care este răspunzător în calitate de persoană impozabilă pentru neîndeplinirea acestei obligații?
 - În lumina articolelor 206, 250 și 252 din Directiva 2006/112 și a principiului neutralității care decurge din aceasta, este admisibilă o dispoziție de drept național precum articolul 18 din Legea privind TVA-ul conform căreia contribuabilul desemnat în cadrul acestei dispoziții este obligat să calculeze, să colecteze și să achite TVA-ul pentru livrările de bunuri care sunt proprietatea persoanei impozabile sau care se află în posesia acestuia cu încălcarea dispozițiilor în vigoare și care au fost efectuate prin intermediul executării silite, în cadrul perioadei fiscale stabilite pentru persoana impozabilă și în cuantumul sumei care reprezintă rezultatul venitului obținut din vânzarea bunului, din care s-au scăzut TVA-ul și rata de impozitare corespunzătoare, fără a se deduce din această sumă cuantumul impozitului anticipat care trebuie achitat de la începutul perioadei fiscale până la data colectării taxei de la persoana impozabilă?

(¹) JO L 347, p. 1, Ediție specială, 09/vol. 3, p. 7.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Naczelny Sąd Administracyjny (Polonia) la 16 septembrie 2013 — Gmina Międzyzdroje/Ministrowi Finansów

(Cauza C-500/13)

(2013/C 367/39)

Limba de procedură: polona

Instanța de trimitere

Naczelny Sąd Administracyjny

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Gmina Międzyzdroje

Pârât: Minister Finansów

Întrebarea preliminară

În lumina articolelor 167, 187 și 189 din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată ⁽¹⁾ și a principiului neutralității, sunt admisibile dispozițiile din dreptul intern precum articolul 91 alineatele (7) și (7a) din Legea privind taxa pe bunuri și servicii (ustawa o podatku od towarów i usług) din 11 martie 2004 (Dz. U. 2011, nr. 177, poziția 1054, cu modificările ulterioare), al căror efect este că, în cazul modificării destinației de utilizare a unui bun de capital din operațiuni care nu conferă dreptul de deducere a TVA-ului achitat în amonte în operațiuni care dau acest drept, nu este posibilă o regularizare unică, ci, dimpotrivă, regularizarea trebuie să se efectueze în termen de 5 ani succesivi, iar în cazul bunurilor imobile în termen de 10 ani, începând cu anul în care a fost dobândită folosința bunurilor de capital?

⁽¹⁾ JO L 347, p. 1, Ediție specială, 09/vol. 3, p. 7.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Hoge Raad der Nederlanden (Țările de Jos) la 25 septembrie 2013 — X, cealaltă parte: Staatssecretaris van Financiën

(Cauza C-512/13)

(2013/C 367/40)

Limba de procedură: olandeza

Instanța de trimitere

Hoge Raad der Nederlanden

Părțile din procedura principală

Recurent: X

Cealaltă parte: Staatssecretaris van Financiën

Întrebările preliminare

- Există o diferențiere indirectă pe motiv de cetățenie sau un obstacol în calea liberei circulații a lucrătorilor — care necesită o justificare — în cazul în care reglementarea dintr-un stat membru permite să se acorde lucrătorilor migranți o indemnizație neimpozabilă pentru cheltuieli extrateritoriale și care permite ca lucrătorului care, în perioada anterioară începerii activității în acest stat membru, locuia în străinătate la o distanță mai mare de 150 km față de frontiera acestui stat membru să i se acorde, fără dovezi suplimentare, o indemnizație neimpozabilă pentru cheltuieli stabilită în mod forfetar, chiar și în cazul în care cuantumul indemnizației depășește cheltuielile extrateritoriale efective, în timp ce, pentru un lucrător care locuia în această perioadă la o distanță mai mică față de acest stat membru, indemnizația neimpozabilă este limitată la cuantumul dovedit al cheltuielilor extrateritoriale efective?
- În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare: reglementarea olandeză prevăzută de Regulamentul din 1965 de punere în aplicare a Legii privind impozitul pe salarii se întemeiază în acest caz pe motive imperative de interes general?
- În cazul unui răspuns afirmativ la a doua întrebare: criteriul de 150 km prevăzut de această reglementare depășește în acest caz ceea ce este necesar pentru atingerea scopului urmărit?

Cerere de decizie preliminară introdusă de Landgerichts München I (Germania) la 26 septembrie 2013 — Ettayebi Bouzalmate/Kreisverwaltung Kleve

(Cauza C-514/13)

(2013/C 367/41)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Landgericht München I

Părțile din procedura principală

Reclamant: Ettayebi Bouzalmate

Pârât: Kreisverwaltung Kleve

Întrebările preliminare

Din articolul 16 alineatul (1) din Directiva 2008/115/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 2008 privind standardele și procedurile comune aplicabile în statele membre pentru returnarea resortisanților țărilor terțe aflați în situație de ședere ilegală ⁽¹⁾ rezultă obligația unui stat membru de efectuare a luării în custodie publică în scopul îndepărtării în general în centre specializate de cazare chiar și în cazul în care astfel de centre specializate de cazare sunt

disponibile numai într-o parte dintre subdiviziunile federale ale acestui stat membru, însă nu sunt disponibile într-o altă subdiviziune federală în care, potrivit normelor privind structura federală a acestui stat membru, se efectuează luarea în custodie publică?

(¹) JO L 348 p. 98.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Bundesgerichtshof (Germania) la 27 septembrie 2013 — Dimensiune Direct Sales s.r.l., Michele Labianca/Knoll International S.p.A.

(Cauza C-516/13)

(2013/C 367/42)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesgerichtshof

Părțile din procedura principală

Pârâți și recurenți: Dimensiune Direct Sales s.r.l., Michele Labianca

Reclamantă și intimată: Knoll International S.p.A.

Întrebările preliminare

1. Dreptul de distribuire prevăzut la articolul 4 alineatul (1) din Directiva 2001/29/CE (¹) cuprinde dreptul de a oferi publicului spre achiziție originalul operei sau copii ale acestuia?

În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare:

2. Dreptul de a oferi publicului spre achiziție originalul operei sau copii ale acestuia cuprinde nu numai oferte contractuale, ci și operațiuni publicitare?

3. Se aduce atingere dreptului de distribuire chiar și în cazul în care în temeiul ofertei nu se realizează achiziția originalului operei sau a copiilor acestuia?

(¹) Directiva 2001/29/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 mai 2001 privind armonizarea anumitor aspecte ale dreptului de autor și drepturilor conexe în societatea informațională (JO L 167, 22.6.2001, p. 10, Ediție specială, 17/vol. 1, p. 230).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) (Regatul Unit) la 26 septembrie 2013 — The Queen on application of Eventech Ltd/The Parking Adjudicator

(Cauza C-518/13)

(2013/C 367/43)

Limba de procedură: engleza

Instanța de trimitere

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)

Părțile din procedura principală

Reclamantă: The Queen on application of Eventech Ltd

Pârât: The Parking Adjudicator

Interested parties: London Borough of Camden, Transport for London

Întrebările preliminare

1. În împrejurările prezentei cauze, constituie o utilizare a „resurselor de stat”, în sensul articolului 107 alineatul (1) TFUE, faptul că o bandă pentru circulația autobuzelor de pe un drum public este pusă la dispoziția „Black Cabs” însă nu și la dispoziția „minicabs” în intervalele orare de utilizare a respectivei benzi de circulație?

2. (a) În stabilirea aspectului dacă faptul că o bandă pentru circulația autobuzelor de pe un drum public este pusă la dispoziția „Black Cabs” însă nu și la dispoziția „minicabs” în intervalele orare de utilizare a respectivei benzi de circulație este selectiv în sensul articolului 107 alineatul (1) TFUE, care este obiectivul relevant în funcție de care trebuie să se aprecieze dacă „Black Cabs” și „minicabs” se găsesc într-o situație juridică și de fapt comparabilă?

(b) În cazul în care se poate dovedi că obiectivul relevant, în sensul întrebării 2 litera (a), este cel puțin în parte acela de a crea un sistem de transport sigur și eficient și că există considerații de siguranță și/sau de eficiență care justifică faptul că „Black Cabs” sunt autorizate să se deplaseze pe benzile pentru circulația autobuzelor și care nu se aplică în același mod pentru „minicabs”, se poate considera că măsura nu este selectivă în sensul articolului 107 alineatul (1) TFUE?

(c) Pentru a răspunde la întrebarea 2 litera (b) trebuie să se examineze dacă statul membru care invocă această justificare a dovedit, în plus, că tratamentul favorabil acordat „Black Cabs” în comparație cu cel acordat „minicabs” este proporțional și că nu depășește ceea ce este necesar?

3. Faptul că o bandă pentru circulația autobuzelor de pe un drum public este pusă la dispoziția „Black Cabs” însă nu și la dispoziția „minicabs” în intervalele orare de utilizare a respectivei benzi de circulație este de natură să afecteze schimburile comerciale dintre statele membre în sensul articolului 107 alineatul (1) TFUE, în condițiile în care drumul în discuție este situat în centrul Londrei și nu există niciun obstacol în calea cetățenilor din alte state membre să dețină sau să conducă „Black Cabs” sau „minicabs”?

Cerere de decizie preliminară introdusă de Juzgado Contencioso-Administrativo n° 1 de Ferrol (Spania) la 1 octombrie 2013 — Ministerio de Defensa, Navantia SA/Concello de Ferrol

(Cauza C-522/13)

(2013/C 367/44)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Juzgado Contencioso-Administrativo n° 1

Părțile din procedura principală

Reclamante: Ministerio de Defensa, Navantia SA

Pârât: Concello de Ferrol

Întrebarea preliminară

Scutirea fiscală de impozitul pe bunurile imobiliare de care beneficiază NAVANTIA SL este compatibilă cu articolul 107 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE) și dacă este compatibilă cu articolul 107 din TFUE posibilitatea ca un stat membru (SPANIA) să instituie o scutire fiscală cu privire la un teren (bunul imobil cu numărul de referință cadastral 2825201QA5422N0001YG) aflat în proprietatea sa și pos la dispoziția unei întreprinderi private cu capital integral public (NAVANTIA SL), în incinta căruia aceasta furnizează bunuri și prestează servicii care pot fi comercializate între statele membre?

Cerere de decizie preliminară introdusă de Amtsgericht Karlsruhe (Germania) la 3 octombrie 2013 — Eycke Braun/Land Baden-Württemberg

(Cauza C-524/13)

(2013/C 367/45)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Amtsgericht Karlsruhe

Părțile din procedura principală

Reclamant: Eycke Braun

Pârât: Land Baden-Württemberg

Întrebările preliminare

Directiva 69/335/CEE a Consiliului din 17 iulie 1969 privind taxele indirecte aplicate majorării capitalului ⁽¹⁾, astfel cum a fost modificată prin Directiva 85/303/CEE a Consiliului din 10 iunie 1985 ⁽²⁾ trebuie interpretată în sensul că taxele [perceptute] de un notar public pentru autentificarea unui act juridic având ca obiect transformarea unei societăți de capital într-un alt tip de societate de capital constituie impozite în sensul directivei, chiar dacă transformarea nu conduce la o majorare a capitalului societății cesionare sau al societății transformate?

⁽¹⁾ JO L 249, p. 25, Ediție specială, 09/vol. 1, p. 9.

⁽²⁾ Directiva 85/303/CEE a Consiliului din 10 iunie 1985 de modificare a Directivei 69/335/CEE privind taxele indirecte aplicate majorării de capital (JO L 156, p. 23, Ediție specială, 09/vol. 1, p. 75).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunal administratif de Strasbourg (Franța) la 8 octombrie 2013 — Geoffrey Léger/Ministre des affaires sociales et de la santé, Etablissement français du sang

(Cauza C-528/13)

(2013/C 367/46)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Tribunal administratif de Strasbourg

Părțile din procedura principală

Reclamant: Geoffrey Léger

Pârâți: Ministre des affaires sociales et de la santé, Etablissement français du sang

Întrebarea preliminară

Având în vedere anexa III la Directiva 2004/33/CE ⁽¹⁾, împrejurarea că un bărbat întreține raporturi sexuale cu un alt bărbat constituie, în sine, un comportament sexual care expune riscului de a contracta boli infecțioase grave transmisibile prin sânge și care justifică o excludere permanentă de la donarea de sânge a

subiecților care au avut acest comportament sexual, sau este doar susceptibilă să constituie, în funcție de circumstanțele specifice cauzei, un comportament sexual care expune riscului de a contracta boli infecțioase grave transmisibile prin sânge și care justifică o excludere temporară de la donarea de sânge pentru o perioadă determinată după încetarea comportamentului riscant?

(¹) Directiva 2004/33/CE a Comisiei din 22 martie 2004 de punere în aplicare a Directivei 2002/98/CE a Parlamentului European și a Consiliului în ceea ce privește anumite cerințe tehnice pentru sânge și componente sanguine (JO L 91, p. 25, Ediție specială, 15/vol. 11, p. 110).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Cour constitutionnelle (Belgia) la 17 octombrie 2013 — Mohamed M'Bodj/Conseil des ministres

(Cauza C-542/13)

(2013/C 367/47)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Cour constitutionnelle

Părțile din procedura principală

Reclamant: Mohamed M'Bodj

Pârât: Conseil des ministres

Întrebările preliminare

1. Articolul 2 literele (e) și (f) și articolele 15, 18, 28 și 29 din Directiva 2004/83/CE a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind standardele minime referitoare la condițiile pe care trebuie să le îndeplinească resortisanții țărilor terțe sau apatrizii pentru a putea beneficia de statutul de refugiat sau persoanele care, din alte motive, au nevoie de protecție internațională și referitoare la conținutul protecției acordate (¹), trebuie interpretate în sensul că nu numai persoana căreia i s-a acordat, la cerere, statutul de protecție subsidiară de către o autoritate independentă a statului membru trebuie să poată beneficia de protecția socială și de îngrijirea sănătății vizate la articolele 28 și 29 din această directivă, ci și străinul a cărui ședere pe teritoriul unui stat membru este autorizată de o autoritate administrativă a acestui stat membru și care suferă de o boală de așa natură încât determină un risc real pentru viața sau integritatea sa corporală sau un risc real de tratament inuman sau degradant atunci când nu există niciun tratament adecvat în țara sa de origine sau în țara în care are reședința?
2. Dacă prima întrebare preliminară impune un răspuns care implică faptul că cele două categorii de persoane care sunt descrise în cuprinsul său trebuie să poată beneficia de protecția socială și de îngrijirea sănătății vizate acolo, articolul 20 alineatul (3), articolul 28 alineatul (2) și articolul 29 alineatul (2) din aceeași directivă trebuie interpretate în sensul că obligația care revine statelor membre de a ține cont de situația specifică a persoanelor vulnerabile precum persoanele cu handicap implică faptul că trebuie să fie acordate acestora prestații prevăzute de Legea din 27 februarie 1987 privind prestațiile acordate persoanelor cu handicap, ținând cont de faptul că un ajutor social care ia în considerare handicapul poate fi acordat pe baza Legii organice din 8 iulie 1976 a centrelor publice de acțiune socială?

(¹) JO L 304, p. 12, rectificare în JO 2005, L 204, p. 24, Ediție specială, 19/vol. 7, p. 52.

TRIBUNALUL

Hotărârea Tribunalului din 5 noiembrie 2013 — Rusal Armenal/Consiliul(Cauza T-512/09) ⁽¹⁾

[*Dumping — Importuri de anumite folii de aluminiu originare din Armenia, Brazilia și China — Aderarea Armeniei la OMC — Statut de întreprindere care funcționează în condiții de economie de piață — Articolul 2 alineatul (7) din Regulamentul (CE) nr. 384/96 — Compatibilitate cu acordul antidumping — Articolul 277 TFUE*]

(2013/C 367/48)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Rusal Armenal ZAO (Erevan, Armenia) (reprezentant: B. Evtimov, avocat)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: inițial J. P. Hix, agent, asistat de G. Berrisch și G. Wolf, avocați, ulterior J. P. Hix și B. Driessen, agenți, asistați de G. Berrisch și în final J. P. Hix și B. Driessen)

Intervenientă în susținerea pârâtului: Comisia Europeană (reprezentanți: M. França și C. Clyne, agenți)

Obiectul

Cerere de anulare a în parte a Regulamentului (CE) nr. 925/2009 al Consiliului din 24 septembrie 2009 de impunere a unei taxe antidumping definitive și de percepere cu titlu definitiv a taxei provizorii impuse la importurile de anumite folii de aluminiu originare din Armenia, Brazilia și Republica Populară Chineză (JO L 262, p. 1)

Dispozitivul

1. Anulează Regulamentul (CE) nr. 925/2009 al Consiliului din 24 septembrie 2009 de impunere a unei taxe antidumping definitive și de percepere cu titlu definitiv a taxei provizorii impuse la importurile de anumite folii de aluminiu originare din Armenia, Brazilia și Republica Populară Chineză, în măsura în care privește Rusal Armenal ZAO.
2. Consiliul Uniunii Europene suportă cheltuielile de judecată efectuate de Rusal Armenal.
3. Comisia Europeană suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 80, 27.3.2010.

Hotărârea Tribunalului din 5 noiembrie 2013 — Capitalizaciones Mercantiles/OAPI — Leineweber (X)(Cauza T-378/12) ⁽¹⁾

[*„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare figurative X — Marca comunitară figurativă anterioară X — Motive relative de refuz — Risc de confuzie — Similitudinea semnelor — Caracter distinctiv al mărcii anterioare — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”*]

(2013/C 367/49)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamantă: Capitalizaciones Mercantiles Ltda (Bogota, Columbia) (reprezentanți: J. Devaureix și L. Montoya Terán, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: J. Crespo Carrillo, agent)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI, intervenientă la Tribunal: Leineweber GmbH & Co. KG (Herford, Germania) (reprezentanți: S. Jackermeier și D. Wiedemann, avocați)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei întâi de recurs a OAPI din 15 mai 2012 (R 1524/2011-1), privind procedura de opoziția între Leineweber GmbH & Co. KG și Capitalizaciones Mercantiles Ltda

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea.
2. Obligă Capitalizaciones Mercantiles Ltda la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 366, 24.11.2012.

Ordonanța Tribunalului din 24 octombrie 2013 — Stromberg Menswear/OAPI — Leketoy Stormberg Inter (STORMBERG)

(Cauza T-451/12) ⁽¹⁾

[„Marcă comunitară — Procedura de decădere — Marca comunitară verbală anterioară STORMBERG — Renunțarea titularului la marca contestată — Decizie de închidere a procedurii de decădere — Cerere de restitutie în întregum — Obligația de motivare — Articolul 58 alineatul (1), articolul 76 alineatul (1) și articolul 81 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Acțiune în parte vădit inadmisibilă și în parte vădit nefondată”]

(2013/C 367/50)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Stromberg Menswear Ltd (Leeds, Regatul Unit) (reprezentanți: A. Tsoutsanis, avocat, și C. Tulley, solicitor)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: J. Crespo Carrillo, agent)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI, intervenientă în fața Tribunalului: Leketoy Stormberg Inter AS (Kristiansand S, Norvegia) (reprezentanți: inițial T. Mølsgaard și J. Løje, avocați)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva deciziei Camerei a patra de recurs a OAPI din 3 august 2012 (cauza R 389/2012-4), privind o procedură de decădere dintre Stromberg Menswear Ltd și Leketoy Stormberg Inter AS.

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea.
2. Obligă Stromberg Menswear Ltd la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 63, 2.3.2013.

Ordonanța Tribunalului din 24 octombrie 2013 — Stromberg Menswear/OAPI — Leketoy Stormberg Inter (STORMBERG)

(Cauza T-457/12) ⁽¹⁾

[„Marcă comunitară — Marca comunitară verbală STORMBERG — Cale de atac împotriva cererii de transformare a unei mărci comunitare în cereri de înregistrare a unor mărci naționale — Inadmisibilitatea căii de atac din fața camerei de recurs — Acțiune vădit nefondată”]

(2013/C 367/51)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Stromberg Menswear Ltd (Leeds, Regatul Unit) (reprezentanți: A. Tsoutsanis, avocat, și C. Tulley, solicitor)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: J. Crespo Carrillo, agent)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI, intervenientă în fața Tribunalului: Leketoy Stormberg Inter AS (Kristiansand S, Norvegia) (reprezentanți: inițial T. Mølsgaard, ulterior J. Løje, avocați)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a patra de recurs a OAPI din 3 august 2012 (cauza R 428/2012-4) privind cererea de transformare a unei mărci comunitare în cereri de înregistrare a unor mărci naționale, formulată de Leketoy Stormberg Inter AS.

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea.
2. Obligă Stromberg Menswear Ltd la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 63, 2.3.2013.

Acțiune introdusă la 2 august 2013 — APRAM/Comisia Europeană

(Cauza T-403/13)

(2013/C 367/52)

Limba de procedură: portugheza

Părțile

Reclamantă: APRAM — Administração dos Portos da Região Autónoma da Madeira, SA (Funchal, Portugalia) (reprezentanți: M. Gorjão Henriques, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea articolelor 1 și 2 din Decizia C(2013) 1870 final a Comisiei Europene din 27 martie 2013, prin care se reduce asistența financiară din Fondul de coeziune pentru proiectul „Dezvoltarea infrastructurii portuare din Regiunea autonomă Madeira — Portul Caniçal”, Madeira, Portugalia;
- declararea inaplicabilității în speță a Regulamentului (CE) nr. 16/2003 ⁽¹⁾ și, în mod concret, a articolului 7 din acesta, pentru încălcarea normelor fundamentale de procedură, încălcarea Regulamentului (CE) nr. 1164/94 ⁽²⁾ sau, în orice caz, a principiilor generale de drept în vigoare în ordinea juridică a Uniunii;
- obligarea Comisiei la plata soldului datorat;
- în subsidiar:
 - (a) declararea prescripției procedurii de recuperare a sumelor deja plătite și a dreptului de reținere a soldului care încă nu a fost plătit;
 - (b) declararea obligației de reducere a corecției financiare efectuate de Comisia Europeană în legătură cu eventualele abateri care pot determina neplata integrală a soldului și recuperarea integrală a cheltuielilor plătite după 3 iunie 2003, dar facturate între iunie 2002 și februarie 2003;

în orice caz, obligarea Comisiei Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivul și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă șase motive.

1. Primul motiv întemeiat pe încălcarea normelor privind eligibilitatea cheltuielilor

Decizia atacată încalcă normele de drept privind aplicarea tratatului, în particular cele care se referă la eligibilitatea cheltuielilor pentru finanțarea din fondurile europene, și anume articolul 11 din Regulamentul (CE) nr. 1164/94 și articolul 7 din Regulamentul (CE) nr. 16/2003. Pe acest plan, părțile au opinii contrare cu privire la problema dacă cheltuielile plătite după și în cursul începutului perioadei de eligibilitate constituie cheltuieli eligibile pentru finanțarea europeană, deși au făcut obiectul unei facturi anterioare.

2. Al doilea motiv întemeiat pe nelegalitatea articolului 7 din Regulamentul (CE) nr. 16/2003 pentru încălcarea normelor fundamentale de procedură și încălcarea unei norme ierarhic superioare

Decizia este de asemenea nelegală pentru că se bazează pe Regulamentul nr. 16/2003, care este nelegal deoarece nu a fost adoptat de Colegiul comisarilor, în temeiul procedurii de abilitare, nici al procedurii scrise și nici al altei proceduri simplificate conform Regulamentului intern al Comisiei ⁽³⁾, pentru că nu a respectat articolul 18 din acest regulament intern și pentru că Comisia interpretează articolul 7 din Regulamentul nr. 16/2003 în mod contrar Regulamentului (CE) nr. 1164/94.

3. Al treilea motiv întemeiat pe încălcarea principiului subsidiarității

Principiul subsidiarității implică stabilirea unor norme naționale aplicabile eligibilității cheltuielilor, întrucât coeziunea economică, socială și teritorială este un domeniu în care competența este partajată între Uniune și statele membre și în cadrul căreia trebuie așadar să fie respectat acest principiu. Or, Regulamentul nr. 16/2003 încalcă acest principiu, întrucât nu numai că nu îl invocă, ci nici nu justifică necesitatea regimului pe care îl stabilește conform acestui principiu.

4. Al patrulea motiv întemeiat pe încălcarea principiilor încrederii legitime și securității juridice și pe încălcarea obligației administrației de a respecta propriile acte

Practica administrativă constantă a Comisiei Europene era aceea de a interpreta norma în cauză în sensul susținut în speță de APRAM.

Această interpretare provenea din surse autorizate de Comisie și fusese comunicată Republicii Portugheze, ca și celorlalte state membre; potrivit conținutului său, statul portughez se putea aștepta în mod legitim ca facturile primite înainte și plătite după ce cererea completă era primită de Comisie să fie eligibile. Acesta era și punctul de vedere al autorităților naționale competente. Astfel, APRAM avea așteptarea legitimă că aceste cheltuieli erau într-adevăr eligibile.

Impunerea interpretării susținute în prezent de Comisie încalcă în mod vădit principiul securității juridice prin impunerea unor obligații financiare substanțiale în sarcina APRAM, fără ca această interpretare să fie justă sau previzibilă.

5. Al cincilea motiv întemeiat pe încălcarea principiului proporționalității

Deși este adevărat că, potrivit articolului H din anexa II la Regulamentul nr. 1164/94, Comisia poate proceda la corecțiile financiare pe care le consideră necesare și care pot implica eliminarea totală sau parțială a asistenței acordate, aceasta trebuie de asemenea să respecte principiul proporționalității, ținând seama de circumstanțele cazului concret, cum ar fi

tipul de abatere și întinderea impactului financiar pe care îl pot avea eventualele deficiențe ale sistemului de gestiune sau de control, astfel încât să nu opteze pentru o măsură disproporționată. Astfel, nu se înțelege cum poate fi avută în vedere o eliminare totală a asistenței acordate, întrucât corecțiile de 100 % se aplică numai atunci când deficiențele din sistemele de gestiune și control sau gravitatea abaterii constatate echivalează cu o nerespectare totală a normelor comunitare, care atrage nelegalitatea tuturor plăților. Dacă nu aceasta este situația, autoritățile propun corecții limitate la 5 %, la 2 %, chiar nicio corecție.

Dificultățile de interpretare a normei în cauză sunt un factor decisiv de atenuare, care trebuie întotdeauna să fie luat în considerare de către Comisie. Potrivit circumstanțelor descrise, există măsuri mai puțin restrictive — o corecție cu o cotă redusă sau zero — pentru a atinge obiectivul urmărit. Prin urmare, chiar dacă Comisia ar decide — ipoteză pe care reclamanta o respinge — să aplice o corecție asistenței acordate, această corecție nu ar trebui în niciun caz să depășească 5 % și ar trebui de fapt să fie chiar mai mică sau egală cu zero.

6. Al șaselea motiv întemeiat pe prescripție

În orice caz, posibilitatea de a impune recuperarea cheltuielilor anterioare datei de 3 iunie 2003 este deja prescrisă întrucât ultima factură datează din 28 februarie 2003, respectiv cu trei luni și două zile înaintea datei în cauză. Or, potrivit Regulamentului nr. 2988/95 din 18 decembrie ⁽⁴⁾, termenul de prescripție a acțiunii este de patru ani de la săvârșirea abaterii.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 16/2003 al Comisiei din 6 ianuarie 2003 privind normele de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1164/94 al Consiliului în ceea ce privește eligibilitatea cheltuielilor în cadrul acțiunilor cofinanțate de Fondul de coeziune (JO L 2, p. 7, Ediție specială, 14/vol. 1, p. 94).

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 1164/94 al Consiliului din 16 mai 1994 de instituire a Fondului de coeziune (JO L 130, p. 1).

⁽³⁾ JO L 308, 8.12.2000, p. 26.

⁽⁴⁾ Regulamentul (CE, Euratom) nr. 2988/95 al Consiliului din 18 decembrie 1995 privind protecția intereselor financiare ale Comunităților Europene (JO L 312, p. 1, Ediție specială, 01/vol. 1, p. 166).

Acțiune introdusă la 2 august 2013 — Companhia Previdente și Socitrel/Comisia

(Cauza T-409/13)

(2013/C 367/53)

Limba de procedură: portugheza

Părțile

Reclamante: COMPANHIA PREVIDENTE — Sociedade de Controlo de Participações Financeiras, SA (Lisboa, Portugal) și

SOCITREL — Sociedade Industrial de Trefilaria, SA (Trofa, Portugalia) (reprezentanți: D. Proença de Carvalho, J. Caimoto Duarte, F. Proença de Carvalho și T. Luísa Faria, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamantele solicită Tribunalului:

- declararea acțiunii ca admisibilă și întemeiată;
- anularea Deciziei din 24 mai 2013 (D/2013/048425) a Direcției Generale Concurență a Comisiei Europene prin care se respinge reducerea, pentru incapacitate de plată, a amenzii aplicate SOCITREL în cadrul unei proceduri de încălcare în temeiul articolului 101 TFUE și al articolului 53 din Acordul SEE și prin care se declară de asemenea că grupul COMPANHIA PREVIDENTE răspunde în solidar pentru plata acestei amenzi;
- aplicarea în privința reclamantelor a reducerii amenzii, pentru incapacitatea de plată a acestora.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantele invocă două motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe încălcarea de către Comisie a obligației de motivare care îi revine potrivit articolului 296 TFUE, în măsura în care aceasta nu a ținut seama de elementele prezentate de grupul COMPANHIA PREVIDENTE privind incapacitatea sa financiară
 - Reclamantele susțin că Comisia a încălcat articolul 296 TFUE întrucât nu a motivat corespunzător cerințelor legale respingerea reducerii amenzii pentru incapacitate de plată, cât timp nu au fost analizate în mod special cerințele care, potrivit practicii decizionale a Comisiei Europene [în special potrivit punctului 35 din Orientările privind calcularea amenzilor aplicate în temeiul articolului 23 alineatul (2) litera (a) din Regulamentul (CE) nr. 1/2003 ⁽¹⁾ (denumite în continuare „orientările”)] și în conformitate cu jurisprudența instanțelor Uniunii Europene în materia incapacității de plată a amenzilor, trebuie întrunite pentru acordarea unei reduceri a amenzii în acest context și nu a analizat în mod corespunzător argumentele invocate de CP în cursul procedurii desfășurate în fața Comisiei în ceea ce privește respectarea de către grupul COMPANHIA PREVIDENTE a condițiilor menționate.
2. Al doilea motiv întemeiat pe o eroare de fapt, pe o eroare vădită de apreciere și pe o încălcare a principiului proporționalității, întrucât Comisia nu a redus amenda având în vedere incapacitatea de plată a grupului COMPANHIA PREVIDENTE

— Reclamantele susțin că s-a produs o eroare de fapt, o eroare vădită de apreciere și o încălcare a principiului proporționalității, deoarece nu au fost luate în considerare în mod corespunzător toate faptele relevante și nici nu au fost examinate în mod adecvat elementele de probă prezentate de grupul COMPANHIA PREVIDENTE în cursul respectivei proceduri de revizuire a amenzii pentru incapacitate de plată, în temeiul punctului 35 din orientări, menținându-se o amendă care depășește posibilitățile financiare efective ale grupului COMPANHIA PREVIDENTE.

Reclamantele solicită în plus, în temeiul articolului 261 TFUE, reducerea, pentru incapacitate de plată, a amenzii aplicate SOCITREL, pentru care COMPANHIA PREVIDENTE este răspunzătoare în solidar.

(¹) JO 2006, C 210, p. 2, Ediție specială, 08/vol. 4, p. 264.

Acțiune introdusă la 20 august 2013 — Fard și Sarkandi/Consiliul

(Cauza T-439/13)

(2013/C 367/54)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamanți: Mohammad Moghaddami Fard (Teheran, Iran) și Ahmad Sarkandi (Emiratele Arabe Unite) (reprezentanți: M. Taher, solicitor, M. Lester, barrister, și S. Kentridge, QC)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene

Concluziile

Reclamanții solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei 2013/270/PESC a Consiliului din 6 iunie 2013 de modificare a Deciziei 2010/413/PESC privind adoptarea de măsuri restrictive împotriva Iranului (JO L 156, p. 10) și a Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 522/2013 al Consiliului din 6 iunie 2013 privind punerea în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 267/2012 privind măsuri restrictive împotriva Iranului (JO L 156, p. 3);
- obligarea Consiliului la plata cheltuielilor de judecată efectuate de reclamanți.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanții invocă cinci motive.

1. Prin intermediul primului motiv se susține că, prin faptul că a considerat că toate criteriile includerii pe listă au fost incluse în ceea ce privește fiecare reclamant, Consiliul a săvârșit o eroare vădită de apreciere și că nu există nici un temei legal valid pentru includerea pe listă a reclamanților.

2. Prin intermediul celui de al doilea motiv se pretinde că intenția Consiliului a fost aceea de a impune reclamanților o interdicție de călătorie în lipsa unui temei legal adecvat.

3. Prin intermediul celui de al treilea motiv se invocă faptul că motivarea furnizată de Consiliu în ceea ce privește includerea reclamanților în lista persoanelor vizate de măsurile în litigiu nu este adecvată sau suficientă.

4. Prin intermediul celui de al patrulea motiv se susține că Consiliul nu a respectat dreptul reclamanților la apărare și la un control jurisdicțional efectiv.

5. Prin intermediul celui de al cincilea motiv se pretinde că decizia Consiliului de a include reclamanții pe listă a încălcat, în mod nejustificat și neproporțional, drepturile fundamentale ale acestora, inclusiv dreptul lor la protecția proprietății, a vieții de familie, a activității profesionale și a reputației.

Recurs introdus la 20 septembrie 2013 de AN împotriva Hotărârii din 11 iulie 2013 a Tribunalului Funcției Publice în cauza F-111/10, AN/Comisia

(Cauza T-512/13 P)

(2013/C 367/55)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurent: AN (Bruxelles, Belgia) (reprezentanți: É. Boigelot și R. Murru, avocați)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană

Concluziile

Recurenta solicită Tribunalului:

- anularea Hotărârii Tribunalului Funcției Publice a Uniunii Europene (Camera a doua) din 11 iulie 2013, AN/Comisia (F-111/10);
- trimiterea cauzei spre judecare la Tribunalul Funcției Publice;
- obligarea pârâtei la plata tuturor cheltuielilor de judecată efectuate în primă instanță și în recurs.

Motivele și principalele argumente

În susținerea recursului, recurenta invocă două motive.

1. Primul motiv întemeiat pe o încălcare a obligației de motivare la momentul analizării de către TFP a motivului invocat în primă instanță referitor la nelegalitatea anchetei îndreptate împotriva reclamantului, întrucât motivarea TFP de la punctele 95 și 96 din hotărârea atacată este eronată sau cel puțin insuficientă și lacunară.

2. Al doilea motiv întemeiat pe o denaturare de către TFP a situației de fapt și a elementelor de probă atât prin faptul că TFP a concluzionat că reclamantul a beneficiat de protecția prevăzută la articolul 22a alineatul (3) din Statutul funcționarilor Uniunii Europene, cât și prin faptul TFP a concluzionat că reclamantul nu a furnizat nici cel mai mic indiciu de ce ancheta administrativă îndreptată împotriva sa ar fi fost deschisă ca represalii deghizate (în legătură cu punctele 87, 88 și 94 din hotărârea atacată).

Acțiune introdusă la 30 septembrie 2013 — Kenzo/OAPI — Tsujimoto (KENZO ESTATE)

(Cauza T-528/13)

(2013/C 367/56)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Kenzo (Paris, Franța) (reprezentați: P. Roncaglia, G. Lazzeretti, F. Rossi și N. Parrotta, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Kenzo Tsujimoto (Osaka, Japonia)

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- Anularea deciziei atacate în măsura în care prin aceasta s-a admis înregistrarea internațională nr. 1016724 care desemnează Uniunea Europeană pentru marca „Kenzo Estate” pentru: „Ulei de măsline (alimentar); ulei din semințe de struguri (alimentar); uleiuri și grăsimi comestibile; struguri; legume și fructe prelucrate; legume congelate; fructe congelate; pâstăi crude; produse prelucrate din carne; fructe de mare prelucrate” din clasa 29; „Cofetărie, pâine și briose; oțet de vin; sos de măsline; condimente (altele decât mirodeniile); mirodenii; sandvișuri; pizza; hotdogi (sandvișuri); plăcintă cu carne; ravioli” din clasa 30; și „Struguri (proaspeți); măsline (proaspete); fructe (proaspete); legume (proaspete); semințe și bulbi” din clasa 31;
- Obligarea OAPI la plata cheltuielilor de judecată efectuate de reclamantă pe parcursul acestor proceduri;
- Obligarea lui Kenzo Tsujimoto la plata cheltuielilor de judecată efectuate de reclamantă în cadrul procedurilor.

Motivele și principalele argumente

Solicitantul mărcii comunitare: cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs

Marca comunitară vizată: marca verbală „KENZO ESTATE” pentru produse și servicii din clasele 29, 30, 31, 35, 41 și 43 — cerere de înregistrare a mărcii internaționale nr. W 1 016 724

Titularul mărcii sau al semnului invocat în procedura opoziției: reclamanta

Marca sau semnul invocat: marca comunitară „KENZO” pentru produse din clasele 3, 18 și 25

Decizia diviziei de opoziție: respinge opoziția

Decizia camerei de recurs: respinge în parte calea de atac

Motivele invocate: încălcarea articolului 8 alineatul (5) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 al Consiliului.

Acțiune introdusă la 7 octombrie 2013 — Vakoma/OAPI — VACOM (VAKOMA)

(Cauza T-535/13)

(2013/C 367/57)

Limba în care a fost formulată acțiunea: germana

Părțile

Reclamantă: Vakoma GmbH (Magdeburg, Germania) (reprezentant: P. Kazzer, Rechtsanwalt)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: VACOM Vakuum Komponenten & Messtechnik GmbH (Jena, Germania)

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei Camerei întâi de recurs a pârâtului cu numărul R 0908/2012-1 din 1 august 2013, notificată la 6 august 2013, precum și anularea deciziei diviziei de opoziție a pârâtului din 12 martie 2012 și respingerea opoziției nr. B1 833 915 ca nefondată;
- obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Solicitantul mărcii comunitare: reclamanta

Marca comunitară vizată: marca figurativă „VAKOMA” pentru produse și servicii din clasele 7, 40 și 42 — Cerere de înregistrare a unei mărci comunitare nr. 9 437 963

Titularul mărcii sau al semnului invocat în procedura opoziției: VACOM Vakuum Komponenten & Messtechnik GmbH

Marca sau semnul invocat: marca verbală comunitară „VACOM” pentru produse din clasele 7, 9 și 42

Decizia diviziei de opoziție: admite opoziția.

Decizia camerei de recurs: respinge calea de atac.

Motivele invocate: încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009

Ațiune introdusă la 4 octombrie 2013 — Roeckl Sporthandschuhe/OAPI — Roeckl Handschuhe & Accessoires (reprezentarea unei mâini)

(Cauza T-537/13)

(2013/C 367/58)

Limba în care a fost formulată acțiunea: germana

Părțile

Reclamantă: Roeckl Sporthandschuhe GmbH & Co. KG (München, Germania) (reprezentant: O. Baumann, Rechtsanwalt)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Roeckl Handschuhe & Accessoires GmbH & Co. KG (München, Germania)

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate a Camerei a patra de recurs a OAPI din 22 iulie 2013, în măsura în care a admis în parte calea de atac a intervenientei și a respins cererea de înregistrare a unei mărci comunitare pentru produsele din *clasa 18: produse din piele și din imitații de piele, în special portmonee, portofele, etuiuri pentru chei, incluse în clasa 18 și pentru produsele din clasa 25: articole de îmbrăcăminte, în special mănuși, incluse în clasa 25;*
- obligarea intervenientei la suportarea cheltuielilor de judecată ale reclamantei, inclusiv a cheltuielilor aferente

procedurii de opoziție și procedurii căii de atac, precum și obligarea pârâtului (OAPI) la suportarea propriilor cheltuieli.

Motivele și principalele argumente

Solicitantul mărcii comunitare: reclamanta

Marca comunitară vizată: marca figurativă care reprezintă o mână, pentru produse din clasele 18, 25 și 28 – înregistrarea unei mărci comunitare nr. 6 961 965

Titularul mărcii sau al semnului invocat în procedura opoziției: Roeckl Handschuhe & Accessoires GmbH & Co. KG

Marca sau semnul invocat: marca figurativă comunitară și marca figurativă germană „Roeckl”, care cuprind reprezentarea unei mâini, pentru produse din clasele 18 și 25

Decizia diviziei de opoziție: respinge opoziția.

Decizia camerei de recurs: anulează în parte decizia diviziei de opoziție.

Motivele invocate: încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009.

Ațiune introdusă la 4 octombrie 2013 — Three-N-Products/OAPI — Munindra (PRANAYUR)

(Cauza T-543/13)

(2013/C 367/59)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Three-N-Products Private Ltd (New Delhi, India) (reprezentant: N. Colombo, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Munindra Holding BV (Lelystad, Țările de Jos)

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea în tot a Deciziei Camerei a patra de recurs nr. R 638/2012-4 din 25 iulie 2013 și, în consecință, respingerea înregistrării mărcii solicitate PRANAYUR;
- obligarea OAPI la plata cheltuielilor de judecată efectuate de Three-N-Products Private Ltd;
- obligarea Munindra Holding BV la plata cheltuielilor de judecată efectuate de Three N Products Private Ltd.

Motivele și principalele argumente

Solicitantul mărcii comunitare: cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs

Marca comunitară vizată: marca verbală „PRANAYUR” pentru produse din clasele 5 și 30 — cererea de marcă comunitară nr. 7 170 095

Titularul mărcii sau al semnului invocat în procedura opoziției: reclamanta

Marca sau semnul invocat: marca verbală „AYUR” și mărcile figurative care conțin elementul verbal „Ayur”

Decizia diviziei de opoziție: A respins opoziția.

Decizia camerei de recurs: A respins recursul.

Motivele invocate: încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009 al Consiliului

Acțiune introdusă la 20 octombrie 2013 — Šumelj și alții/Uniunea Europeană

(Cauza T-546/13)

(2013/C 367/60)

Limba de procedură: croata

Părțile

Reclamanți: Ante Šumelj (Zagreb, Croația), Dubravka Bašljan (Zagreb), Đurđica Crnčević (Sv. Ivan Zelina, Croația), Miroslav Lovreković (Križevci, Croația) (reprezentant: Mato Krmeč, avocat)

Pârâtă: Uniunea Europeană

Concluziile

Reclamanții solicită Tribunalului:

— Pronunțarea unei hotărâri interlocutorii prin care să declare că Comisia Europeană nu și-a îndeplinit obligația de a supraveghea executarea Tratatului de Aderare a Republicii Croația la Uniunea Europeană, care îi revinde în temeiul articolului 36 din Actul de Aderare (punctul 1 din anexa VII), în partea referitoare la introducerea serviciului executorilor judecătorești în sistemul judiciar al Republicii Croația

— obligarea Uniunii Europene la repararea prejudiciilor (materiale și morale) cauzate reclamanților în temeiul responsabilității extracontractuale a Uniunii Europene, în conformitate cu articolul 340 alineatul (2) TFUE

— obligarea Uniunii Europene la suportarea cheltuielilor de judecată aferente prezentei proceduri

— În plus, reclamanții solicită Tribunalului suspendarea deliberărilor în ceea ce privește cuantumul pretențiilor până când la rămânerea definitivă a hotărârii interlocutorii care se va pronunța în prezenta procedură.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanții invocă trei motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe încălcarea de către Comisia Europeană a articolului 36 din Actul de Aderare (punctul 1 din anexa VII), care face parte integrantă din Tratatul de Aderare la Uniunea Europeană încheiat între Republica Croația și statele membre ale Uniunii Europene [Narodne novine — Međunarodni ugovori n° 2/12 (Jurnalul Oficial — Tratatate Internaționale)], prin faptul că nu a împiedicat abrogarea legilor prin care se instituie profesia de executor judecătoresc, pe care Republica Croația le adoptase în cursul negocierilor de aderare la Uniunea Europeană. Articolul 36 din Actul de Aderare impune Comisiei obligația de supraveghere (monitoring) a tuturor angajamentelor luate de Republica Croația în cursul negocierilor de aderare la Uniunea Europeană și, prin urmare, a obligațiilor juridice asumate de Republica Croația de a institui un serviciu de executori judecătorești și de a crea toate condițiile necesare pentru implementarea pe deplin a serviciului menționat în ordinea juridică croată cel târziu la 1 ianuarie 2012.

2. Al doilea motiv, întemeiat pe faptul că, prin intermediul încălcării semnalate, Comisia Europeană a cauzat în mod direct un prejudiciu reclamanților, care fuseseră numiți pentru ocuparea posturilor de executor judecătoresc și care aveau așteptări legitime în ceea ce privește intrarea în funcție de la data de 1 ianuarie 2012.

3. Al treilea motiv, întemeiat pe faptul că, prin faptul că nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul Tratatului de aderare, Comisia și-a depășit în mod vădit și grav limitele marjei de discreție de care dispune și, prin faptul că a înșelat așteptările legitime ale reclamanților (numiți executori judecătorești), le-a cauzat acestora daune materiale și morale considerabile pe care trebuie să le repare în conformitate cu articolul 340 alineatul (2) 340 TFUE

Acțiune introdusă la 8 octombrie 2013 — Rosian Express/OAPI (Forma unei cutii)

(Cauza T-547/13)

(2013/C 367/61)

Limba de procedură: româna

Părțile

Reclamantă: Rosian Express Srl (Mediaș, România) (reprezentant: E. Grecu, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- Anularea deciziei Camerei a cincea de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței interne (mărci, desene și modele industriale);
- Obligarea OAPI la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Marca comunitară vizată: marcă tridimensională reprezentând forma unei cutii, pentru bunuri și servicii din clasele 28 și 35

Decizia examinatorului: respinge cererea

Decizia camerei de recurs: respinge calea de atac

Motivele invocate: greșita interpretare a articolului 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009

Acțiune introdusă la 15 octombrie 2013 — Aderans/OAPI — Ofer (VITALHAIR)

(Cauza T-548/13)

(2013/C 367/62)

Limba în care a fost formulată acțiunea: germana

Părțile

Reclamantă: Aderans Company (Tokyo, Japonia) (reprezentant: Rechtsanwalt M. Graf)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Ofer (Troisdorf, Germania)

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- Anularea Deciziei Camerei întâi de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 1 august 2013 în cauza R 1467/2012-1;
- obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Solicitantul mărcii comunitare: Aderans

Marca comunitară vizată: marca figurativă „VITALHAIR” pentru produse din clasele 3, 21 și 26 — cererea de marcă comunitară nr. 7 254 378

Titularul mărcii sau al semnului invocat în procedura opoziției: Ofer

Marca sau semnul invocat: marca verbală comunitară „haarvital” și marca figurativă germană „HAARVITAL” pentru produse și servicii din clasele 3, 26 și 44

Decizia diviziei de opoziție: admite în parte opoziția

Decizia camerei de recurs: respinge calea de atac

Motivele invocate: încălcarea articolului 42 alineatele (2) și (3) și a articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009

Acțiune introdusă la 14 octombrie 2013 — Franța/Comisia

(Cauza T-549/13)

(2013/C 367/63)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Republica Franceză (reprezentanți: G. De Bergues, D. Colas și C. Candat, agenți)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 689/2013 al Comisiei din 18 iulie 2013 de stabilire a restituirilor la export în sectorul cărnii de pasăre;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă două motive.

1. Primul motiv este întemeiat pe încălcarea obligației de motivare, întrucât raționamentul Comisiei nu ar reieși nicidecum în mod clar și neechivoc, ceea ce nu ar fi permis persoanelor interesate să fie informate cu privire la justificarea regulamentului atacat. Reclamanta susține că:
 - pe de o parte, obligația de motivare a regulamentului atacat era fundamentală întrucât Comisia dispunea de o largă marjă de apreciere în vederea adoptării regulamentului atacat și

— pe de altă parte, Comisia era obligată să își prezinte raționamentul în mod explicit întrucât, ca urmare a faptului că stabilirea că restituirile la export în sectorul cărnii de pasăre sunt egale cu zero, regulamentul atacat mergea în mod semnificativ mai departe decât regulamentele precedente din acest sector.

2. Al doilea motiv, care cuprinde două aspecte, este întemeiat pe încălcarea articolului 164 alineatul (3) din Regulamentul unic OCP ⁽¹⁾, ca urmare a faptului că s-a considerat că situația pieței și contextul intern și internațional care existau la momentul adoptării regulamentului atacat justificau stabilirea unor restituiri la export egale cu zero în sectorul cărnii de pasăre. Reclamanta susține că:

— Comisia a efectuat o apreciere vădit eronată a situației pieței;

— Comisia a încălcat în mod vădit limitele puterii sale de apreciere prin faptul că a ținut seama, pentru adoptarea regulamentului atacat, de recenta reformă a politicii agricole comune și de negocierile aflate în curs de desfășurare în cadrul OMC, care sunt elemente care nu figurează printre cele enumerate în mod limitativ la articolul 164 alineatul (3) din Regulamentul unic OCP.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1234/2007 al Consiliului din 22 octombrie 2007 instituire a unei organizări comune a piețelor agricole și privind dispoziții specifice referitoare la anumite produse agricole („Regulamentul unic OCP”) (JO L 299, p. 1).

Ațiune introdusă la 15 octombrie 2013 — Radecki/OAPI — Vamed (AKTIVAMED)

(Cauza T-551/13)

(2013/C 367/64)

Limba în care a fost formulată acțiunea: germana

Părțile

Reclamant: Michael Radecki (Köln, Germania) (reprezentanți: C. Menebröcker și V. Töbelmann, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Vamed AG (Viena, Austria)

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

— anularea Deciziei Camerei întâi a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI) din 18 iulie 2013 (cauza R 365/2012-1);

— obligarea OAPI la plata cheltuielilor de judecată efectuate de reclamant și la suportarea propriilor cheltuieli.

Motivele și principalele argumente

Solicitantul mărcii comunitare: reclamantul

Marca comunitară vizată: marca verbală „AKTIVAMED” pentru produse și servicii din clasele 5, 11 și 44 — cererea de înregistrare a mărcii comunitare nr. 8 958 886

Titularul mărcii sau al semnului invocat în procedura opoziției: Vamed AG

Marca sau semnul invocat: marca figurativă austriacă și marca internațională „VAMED”, pentru produse și servicii din clasele 8, 9, 10, 11, 12, 16, 20, 21, 28, 35, 36, 37, 39, 41, 42, 43, 44 și 45

Decizia diviziei de opoziție: respinge opoziția

Decizia camerei de recurs: anulează decizia diviziei de opoziție

Motivele invocate: încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009

Ațiune introdusă la 17 octombrie 2013 — European Dynamics Luxembourg și Evropaiki Dynamiki/European Joint Undertaking for ITER and the Development of Fusion Energy

(Cauza T-553/13)

(2013/C 367/65)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamante: European Dynamics Luxembourg SA (Ettelbrück, Luxemburg) și Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systemata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (Atena, Grecia) (reprezentant: D. Mabger, avocat)

Pârâtă: European Joint Undertaking for ITER and the Development of Fusion Energy

Concluziile

Reclamante solicită Tribunalului:

— anularea deciziei de atribuire din 7 august 2013 a pârâtei referitoare la cererea de oferte deschisă F4E-ADM-0464 (JO 2012/S 213-352451) pentru atribuirea contractului-cadru de servicii în cascadă intitulat „Furnizarea de proiecte în materia tehnologiei informațiilor și comunicării (TIC) pentru Fusion for Energy” (JO 2013/S 198-342743);

- obligarea pârâtei să acorde reclamantelor o compensație pentru daunele rezultate din pierderea oportunității de a i se atribui un contract;
- obligarea pârâtei să plătească reclamantelor daune-interese exemplare;
- obligarea pârâtei să plătească cheltuielile de judecată și de altă natură efectuate de reclamante în legătură cu prezenta acțiune, chiar dacă aceasta este respinsă.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamante invocă două motive.

1. Primul motiv este întemeiat pe faptul că pârâta nu a respectat legislația UE, întrucât a evaluat ofertele și a atribuit contractul după expirarea duratei de validitate a ofertelor.
2. Al doilea motiv este întemeiat pe faptul că pârâta nu a respectat legislația UE prin nerespectarea obligației de motivare. Pârâta a furnizat reclamantelor un raport de evaluare care nu conținea nici un comentariu concret de evaluarea a ofertei reclamantelor.

Acțiune introdusă la 22 octombrie 2013 — Verband der Kölnisch-Wasser Hersteller, Köln/OAPI (Original Eau de Cologne)

(Cauza T-556/13)

(2013/C 367/66)

Limba în care a fost formulată acțiunea: germana

Părțile

Reclamantă: Verband der Kölnisch-Wasser Hersteller, Köln eV (Köln, Germania) (reprezentant: T. Schulte-Beckhausen, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei Camerei a patra de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne din 21 august 2013 (cauza R 2064/2012-4);
- obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Marca comunitară vizată: marca verbală „Original Eau de Cologne” pentru produse din clasa 3 — Cererea de înregistrare a mărcii comunitare nr. 10 787 794

Decizia examinatorului: respinge înregistrarea

Decizia camerei de recurs: respinge calea de atac

Motivele invocate: încălcarea articolului 7 alineatul (1) literele (b), (c) și (d) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009

Acțiune introdusă la 24 octombrie 2013 — Spania/Comisia

(Cauza T-561/13)

(2013/C 367/67)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamant: Regatul Spaniei (reprezentant: N. Díaz Abad, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

- Anularea în parte a deciziei atacate în măsura în care exclude cheltuielile efectuate de Regatul Spaniei în cadrul ajutorului ICDN [Indemnizaciones Compensatorias de las Desventajas Naturales (Indemnizații compensatorii pentru handicapuri naturale)] al programului de dezvoltare rurală 2007-2013 din Galicia, în cuantum de 757 968,97 euro, care corespund noțiunii „handicapuri naturale” și

- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Prezenta acțiune este îndreptată împotriva Deciziei de punere în aplicare 2013/433/UE a Comisiei din 13 august 2013 de excludere de la finanțarea de către Uniunea Europeană a anumitor cheltuieli contractate de statele membre în cadrul secțiunii Garantare a Fondului european de orientare și garantare agricolă (FEOGA), în cadrul Fondului european de garantare agricolă (FEGA) și în cadrul Fondului european agricol pentru dezvoltare rurală (FEADR).

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă două motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 10 alineatele (2) și (4) și a articolului 14 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1975/2006.

— În această privință se susține că obligația de numărare a animalelor în cadrul controalelor la fața locului în temeiul ajutorului ICDN este contrară caracterului de continuitate al coeficientului de încărcare și principiului egalității de tratament; Comisia a interpretat dispozițiile menționate în mod greșit considerând că sistemul spaniol nu este adecvat pentru verificarea îndeplinirii criteriului de încărcare.

2. Al doilea motiv întemeiat pe încălcarea articolului 2 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1082/2003 și a articolului 26 alineatul (2) litera (b) din Regulamentul nr. 796/2004.

— În această privință se susține că decizia atacată încalcă dispozițiile citate în măsura în care se impune efectuarea numărării animalelor în cazul unui control la fața locului în vederea verificării criteriului coeficientului de încărcare.

Acțiune introdusă la 24 octombrie 2013 — Belgia/Comisia

(Cauza T-563/13)

(2013/C 367/68)

Limba de procedură: olandeza

Părțile

Reclamant: Regatul Belgiei (reprezentați: J.-C. Halleux și M. Jacobs, agenți, asistați de F. Tuytschaever și M. Varga, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

— Declararea prezentei acțiuni în anulare ca admisibilă și întemeiată și, prin urmare, anularea deciziei atacate în măsura în care privește cheltuielile în cuantum de 4 108 237,42 euro efectuate de Regatul Belgiei, sau cel puțin limitarea cuantumului exclus de la finanțare la 1 268 963,04 euro,

— obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Reclamantul solicită anularea în parte a Deciziei de punere în aplicare 2013/433/UE a Comisiei din 13 august 2013 de excludere de la finanțarea de către Uniunea Europeană a anumitor cheltuieli contractate de statele membre în cadrul secțiunii Garantare a Fondului european de orientare și

garantare agricolă (FEOGA), în cadrul Fondului european de garantare agricolă (FEGA) și în cadrul Fondului european agricol pentru dezvoltare rurală (FEADR) ⁽¹⁾, în măsura în care privește cheltuielile efectuate de acesta.

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă trei motive.

1. Încălcarea obligației de motivare și a principiului securității juridice întrucât decizia atacată permite reclamantului numai parțial să înțeleagă încălcarea reproșată.

2. Încălcarea articolului 122, a articolului 125b alineatul (1) și a articolului 125d din regulamentul (CE) nr. 1234/2007 ⁽²⁾, precum și a articolului 25, a articolului 28 alineatul (1) și a articolelor 29 și 33 din Regulamentul (CE) nr. 1580/2007 ⁽³⁾, întrucât Comisia a stabilit că Greenbow cvba ar fi fost în mod neîntemeiat recunoscută ca organizație de producători.

3. Încălcarea principiului proporționalității întrucât Comisia nu a limitat corecția financiară la cheltuielile referitoare la membrii Greenbow care nu puteau fi recunoscuți în mod autonom ca organizație de producători.

⁽¹⁾ JO L 219, p. 49.

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 1234/2007 al Consiliului din 22 octombrie 2007 de instituire a unei organizări comune a piețelor agricole și privind dispoziții specifice referitoare la anumite produse agricole (Regulamentul unic OCP) (JO L 299, p. 1, rectificare în JO 2009, L 37, p. 14).

⁽³⁾ Regulamentul (CE) nr. 1580/2007 al Comisiei din 21 decembrie 2007 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentelor (CE) nr. 2200/96, (CE) nr. 2201/96 și (CE) nr. 1182/2007 ale Consiliului în sectorul fructelor și legumelor (JO L 350, p. 1).

Acțiune introdusă la 25 octombrie 2013 — Agriconsulting Europe/Comisia

(Cauza T-570/13)

(2013/C 367/69)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: Agriconsulting Europe SA (Bruxelles, Belgia) (reprezentant: R. Sciaudone, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

— acordarea măsurii de cercetare judecătorească solicitate;

— obligarea Comisiei la repararea prejudiciilor evaluate în acțiune și majorate în consecință;

- tratarea în mod confidențial a datelor furnizate în anexele A.23 și A.24;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată corespunzătoare prezentei proceduri.

Motivele și principalele argumente

Prezenta cerere are drept obiect obținerea reparării prejudiciilor suferite din cauza neregularităților care ar fi fost săvârșite de Comisie în cadrul cererii de oferte „Constituirea unei structuri a rețelei pentru punerea în aplicare a parteneriatului pentru inovare (PEI) «Productivitatea și durabilitatea agriculturii» (AGRI-2012-EIP-01).

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă opt motive.

1. Primul motiv se întemeiază pe o eroare de apreciere a ofertei și pe încălcarea principiului egalității de tratament cu privire la criteriul de atribuire nr. 1.

În această privință se arată că:

- comitetul de evaluare a săvârșit o eroare atunci când a stabilit că Agriconsulting nu dezvoltase aspectul referitor la strategia de comunicare, din moment ce oferta tehnică a reclamantei cuprinde nu mai puțin de șase pagini în care acest aspect este dezvoltat pe larg;
 - comitetul de evaluare a încălcat principiul egalității de tratament, întrucât a evaluat strategia de comunicare din oferta reclamantei în cadrul criteriului nr. 1, deși în ceea ce privește întreprinderea ofertantă căreia i s-a atribuit contractul a evaluat acest aspect în cadrul criteriului nr. 2.
2. Al doilea motiv este întemeiat pe o eroare de evaluare a ofertei și pe interpretarea și pe aplicarea greșită a criteriului de atribuire nr. 2.

În această privință se susține că:

- comitetul de evaluare a săvârșit o eroare atunci când a reținut că exista obligația de a asigura o prezență numeroasă de personal permanent și că, în consecință, în lipsa îndeplinirii acesteia, ofertei reclamantei trebuie să i se atribuie o evaluare negativă;
 - comitetul de evaluare nu a apreciat aportul experților externi.
3. Al treilea motiv este întemeiat pe o eroare de apreciere a ofertei, pe încălcarea normelor privind achizițiile publice finanțate cu resurse europene și pe încălcarea normelor privind licitațiile în legătură cu criteriul de atribuire nr. 3

- În această privință se afirmă că comitetul de evaluare a făcut o nouă evaluare a unor elemente care au făcut obiectul unei evaluări în etapa de selecție precedentă, încălcând astfel limitele și normele care reglementează etapa de selecție și etapa de atribuire a contractului.

4. Al patrulea motiv este întemeiat pe încălcarea, în legătură cu criteriul de atribuire nr. 3, a principiului proporționalității și a obligației de a utiliza criteriul de atribuire care nu se confundă cu criteriile de selecție a ofertelor.

- În această privință se susține că admitând că criteriul de atribuire nr. 3 ar permite o evaluare întemeiată doar pe numărul de angajați, un astfel de criteriu ar fi disproporționat și inadecvat în raport cu obiectivul prin care se urmărește selectarea ofertei celei mai avantajoase din punct de vedere economic și ar încălca obligația de a utiliza, în vederea evaluării comparative a ofertelor, criteriul de atribuire care nu se confundă cu criteriile de selecție administrativă a ofertelor.

5. Al cincilea motiv este întemeiat pe încălcarea, în legătură cu criteriul de atribuire nr. 3, a principiului de separare a etapelor unei licitații publice care prevede atribuirea contractului ofertei celei mai avantajoase din punct de vedere economic.

- În această privință se susține că comitetul de evaluare, întrucât a utilizat informații strânse în cadrul etapei de evaluare a ofertei financiare pentru a modifica evaluarea făcută în etapa precedentă de evaluare calitativă a ofertei reclamantei, a încălcat principiul separării diferitelor etape ale licitației publice care adoptă metoda de atribuire a contractului ofertei celei mai avantajoase din punct de vedere economic.

6. Al cincilea motiv este întemeiat pe săvârșirea unei erori vădite de evaluare a ofertei în raport cu criteriul de atribuire nr. 3, în ceea ce privește capacitatea de a realiza atribuțiile principale.

- În această privință se arată că, spre deosebire de cele prevăzute în caietul de sarcini, comitetul de evaluare a considerat că o implicare, de altfel limitată, a șefului de echipă și a adjunctului său în activități de supraveghere și de control în cadrul atribuțiilor secundare ar fi făcut imposibilă realizarea atribuțiilor principale.

7. Al șaptelea motiv este întemeiat pe interpretarea și aplicarea greșite a noțiunii de ofertă anormal de mică.

- În această privință se afirmă că comitetul de evaluare a constatat o anomalie cu privire doar la o parte din atribuții (cele suplimentare), fără să aprecieze însă dacă o astfel de „anomalie” ar fi determinat în fapt ca întreaga ofertă a reclamantei să fie nefiabilă sau inadecvată în raport cu realizarea obiectului contractului.

8. Al optulea motiv este întemeiat pe caracterul arbitrar și nerezonabil al parametrilor utilizați pentru aplicarea noțiunii de ofertă anormal de mică, precum și pe încălcarea principiilor contradictorialității și egalității de tratament.

- În această privință se susține că comitetul de evaluare a adoptat criterii arbitrare și nejustificate pentru a calcula gradul de anormalitate a ofertei reclamantei, fără a ține cont de capacitățile organizatorice și comerciale ale acesteia.

TRIBUNALUL FUNCȚIEI PUBLICE

Acțiune introdusă la 19 septembrie 2013 — ZZ/Comisia

(Cauza F-91/13)

(2013/C 367/70)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamant: ZZ (reprezentanți: L. Levi și A. Blot, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Obiectul și descrierea litigiului

Anularea deciziei Comisiei prin care s-a dispus restituirea indemnizației de expatriere și a cheltuielilor de călătorie încasate de reclamant în perioada detașării sale în Germania, precum și rambursarea sumelor deja recuperate și repararea prejudiciului moral.

Concluziile reclamantei

- anularea deciziei Comisiei din 20 decembrie 2012 prin care s-a dispus restituirea indemnizației de expatriere și a cheltuielilor de călătorie acordate reclamantului în perioada detașării sale în Germania;
- anularea deciziei Comisiei din 24 iunie 2013 prin care s-a respins reclamația reclamantului;
- pe cale de consecință, rambursarea sumelor deja recuperate de autoritatea investită cu puterea de numire, majorată cu dobânzi calculate pe baza dobânzii de referință a Băncii Centrale Europene, majorată cu 2 puncte procentuale;
- în orice caz, despăgubiri pentru prejudiciul moral suferit, evaluate *ex aequo et bono* la 5 000 de euro;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Acțiune introdusă la 23 septembrie 2013 — ZZ/Comisia

(Cauza F-96/13)

(2013/C 367/71)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: ZZ (Bruxelles, Belgia) (reprezentanți: A. Coolen, J.-N. Louis, E. Marchal și D. Abreu Caldas, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Obiectul și descrierea litigiului

Cererea de anulare a deciziei de schimbare a repartizării reclamantului cu efect retroactiv de la Delegația în Cisiordania și Fâșia Gaza la Ierusalimul de Est la DG Mobilitate și Transporturi, Direcția resurse comune MOVE/ENER la Bruxelles

Concluziile reclamantului

- Decizia semnată de șeful echipei: mobilitatea personalului, administrarea carierei și performanță din 25 ianuarie 2013 de a schimba repartizarea sa cu efect retroactiv de la 1 ianuarie 2013 la DG Mobilitate și Transporturi, Direcția resurse comune MOVE/ENER la Bruxelles;
- obligarea Comisiei Europene la plata unui euro simbolic ca despăgubire pentru prejudiciul moral și cel material, precum și la plata cheltuielilor de judecată.

Acțiune introdusă la 3 octombrie 2013 — ZZ/Parlamentul European

(Cauza F-98/13)

(2013/C 367/72)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: ZZ (reprezentanți: A. Salerno și B. Cortese, avocați)

Pârât: Parlamentul European

Obiectul și descrierea litigiului

Cerere de anulare a deciziei prin care este adoptată lista funcționarilor promovați în cadrul exercițiului 2012, în măsura în care, pe de o parte, aceasta nu menționează numele reclamantului printre funcționarii de grad AST 6 care au fost promovați în gradul AST 7 și, pe de altă parte, ea conține numele unui alt funcționar

Concluziile reclamantului

- anularea deciziei AIPN prin care este adoptată lista funcționarilor promovați în cadrul exercițiului 2012, în măsura în care, pe de o parte, aceasta nu menționează

numele reclamantului printre funcționarii de grad AST 6, neatestați, care au fost promovați în gradul AST 7 și, pe de altă parte, ea conține numele unui alt funcționar;

- obligarea Parlamentului European la plata cheltuielilor de judecată.

Acțiune introdusă la 4 octombrie 2013 — ZZ/BCE

(Cauza F-99/13)

(2013/C 367/73)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamant: ZZ (reprezențanți: L. Levi și M. Vandenbussche, avocați)

Pârâtă: Banca Centrală Europeană

Obiectul și descrierea litigiului

Anularea raportului de notare pentru anul 2012 și a deciziilor luate pe baza acestui raport, precum și acordarea de daune interese pentru prejudiciul moral suferit

Concluziile reclamantului

- Anularea raportului de notare a reclamantului pentru anul 2012;
- în măsura în care este necesar, anularea Deciziei din 18 aprilie 2013 de respingere a căii de atac administrative și a Deciziei din 23 iulie 2013 de respingere a reclamației;
- anularea oricărei decizii luate pe baza raportului de notare ilegal pentru anul 2012;
- obligarea Băncii Centrale Europene la despăgubirea prejudiciului moral suferit, evaluat *ex aequo et bono* la 10 000 de euro;
- obligarea Băncii Centrale Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Acțiune introdusă la 7 octombrie 2013 — ZZ/SEAE

(Cauza F-101/13)

(2013/C 367/74)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: ZZ (reprezentant: S. Orlandi, avocat)

Pârâtă: SEAE

Obiectul și descrierea litigiului

Anularea deciziei AIPN din 19 decembrie 2012, care a intrat în vigoare la 1 iulie 2013, de a nu mai acorda indemnizația pentru condiții de viață prevăzută la articolul 10 din anexa X la statut funcționarilor repartizați în Republica Mauritius

Concluziile reclamantului

- Anularea deciziei AIPN de a suprima începând de la 1 iulie 2013 indemnizația pentru condiții de viață a reclamantului în sensul articolului 10 din anexa X la statut;
- obligarea SEAE la plata cheltuielilor de judecată.

Acțiune introdusă la 14 octombrie 2013 — ZZ/EMA

(Cauza F-103/13)

(2013/C 367/75)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamant: ZZ (reprezențanți: S. Rodriguez și A. Blot, lawyers)

Pârâtă: EMA

Obiectul și descrierea litigiului

Anularea raportului de evaluare întocmit în privința reclamantului pentru perioada 15 septembrie 2010-16 ianuarie 2012

Concluziile reclamantului

- Anularea raportului de evaluare întocmit în privința reclamantului pentru perioada 15 septembrie 2010-15 septembrie 2012, astfel cum a fost finalizat la 16 ianuarie 2013;
- anularea, în măsura necesară, a deciziei directorului executiv adjunct al EMA din 2 iulie 2013 de respingere în parte a reclamației sale din 6 martie 2013 împotriva deciziei susmenționate;
- obligarea EMA la plata cheltuielilor de judecată.

EUR-Lex (<http://new.eur-lex.europa.eu>) oferă acces direct și gratuit la dreptul Uniunii Europene. Acest site permite consultarea *Jurnalului Oficial al Uniunii Europene*, inclusiv a tratatelor, a legislației, a jurisprudenței și a actelor pregătitoare ale legislației.

Pentru mai multe informații despre Uniunea Europeană, consultați: <http://europa.eu>

Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

RO